ئەنۋەر ھىدايەت

نىلۇپەر ناخشىسى

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ئەنۋەر ھىدايەت

نىلۇپەر ناخشىسى

(شېئىرلار)

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

图书在版编目(CIP)数据

荷花之歌/爱尼瓦尔·伊大牙提著. —乌鲁木齐:新疆人民出版社,2003.11

ISBN 7—228—08439—X

Ⅰ.荷… Ⅱ.爱… Ⅲ. 诗歌—作品集—中国—当代—维吾尔语（中国少数民族语言） Ⅳ. 227

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2003)第 103397 号

责任编辑:买买提吐尔地·米尔孜艾合买提

责任校对:艾加尔古丽·吐尔逊

荷花之歌　（维吾尔文）

爱尼瓦尔·伊大牙提著

新疆人民出版社出版

(乌鲁木齐市解放南路 348 号　邮编:830001)

新疆新华书店发行

乌鲁木齐仁祥印务有限公司印刷

787×1029 毫米　32 开本　6.375 印张

2003 年 11 月第 1 版　2003 年 11 月第 1 次印刷

印数:1—3000

ISBN 7—228—08439—X　　定价：10.00 元

ئاپتورنىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى

ئۆمىدلىك ياش شائىر ئەنۋەر ھىدايەت 1969 ـ يىلى 17 ـ نويابىردا قاراقاش ناھىيىسىنىڭ قوچى يېزىسىدا دېھقان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن.

1981 ـ يىلىدىن 1987 ـ يىلىغىچە قاراقاش ناھىيە تۆۋەت يېزىلىق ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇغان. 1987 ـ يىلىدىن 1992 ـ يىلىغىچە شىنجاڭ مالىيە ئىقتىساد ئىنستىتۇتىنىڭ مالىيە فاكۇلتېتىدا ئوقۇغان. 1992 ـ يىلىدىن ھازىرغىچە قاراقاش ناھىيىلىك سۇ ئىشلىرى ئىدارىسىدە ئىشلەپ كېلىۋاتىدۇ.

ئەنۋەر ھىدايەت 1988 ـ يىلى 12 ـ ئايدا يازغان تۇنجى شېئىرى «غايىنى دوست تۇتۇپ» بىلەن شېئىرىيەت سەھنىسىگە قەدەم قويغان. ئۇ شۇنىڭدىن باشلاپ ئىجادىيەتكە بولغان چەكسىز قىزغىنلىق بىلەن نۇرغۇن يېڭى شېئىرلارنى يازدى. ئۇنىڭ 250 پارچىدىن ئارتۇق ئەسىرى ئارقا ـ ئارقىدىن ئېلان قىلىنىپ، ياش شائىرنىڭ ئىجادىيەت مۇساپىسىدىكى يېتىلىش ئالدىدا تۇرغان تالانتىدىن بېشارەت بەردى.

ياش شائىر ئەنۋەر ھىدايەتنىڭ «تۇرمۇش رەڭدارا پايانسىز ئالەم» ناملىق شېئىرى 11 ـ نۆۋەتلىك «خانتەڭرى ئەدەبىيات مۇكاپاتى» غا ئېرىشكەن.

مۇندەرىجە

غايىنى دوست تۇتۇپ 1
يامغۇردىن كېيىن 2
ئۇيغۇر قىزى 3
چىن ھۆرمەتلىك ئىنسان ئۆزىڭىز 4
سەبىي بالا 5
نەسىھەت 6
مۇئەللىم 7
دوستۇمغا 8
قىز تۇغقاندا ئايالىم بۇ يىل 9
تەڭرى شۇنداق ياراتقان ئۇنى 10
دوستۇمغا 11
قۇياشقا قارا 12
تېپىرلايدۇ يۈرىكىم 13
مۇبارەك، ئەي قىزىم، تۇغۇلغان كۈنۈڭ 15
ئوتۇنچى 16
سەھرادىكى ئوقۇتقۇچى دوستۇمغا 17
سۆيگۈگە لىق تولسۇن بۇ كەڭرى جاھان 19
سىڭلىمغا 20
«دادا» دەپ چىققاندا قىزىمنىڭ تىلى 21

سەن كۆلسەڭ قۇياشمۇ كۈلىدۇ بىرگە 22
سەن شۇنداق ياشىغىن 23
ئامرىقىم سەن كېتىپ قالغاندىن بېرى 24
بىر كەنتكە تېز سىزما 25
ۋىسال تاپقاچ سەرسان سۆيگۈلەر 26
بالا باققۇچى قىزغا 27
ياشاش باقىي ئەمەس بەندىگە 28
ۋەتەن 29
ئانامغا 30
تۇغار ئىكەن سەنەمنى سەھرا 31
چىن سۆيگۈنى قەدىرلەيلى 32
شائىر 33
دېھقانغا 34
يۇرتۇمدا سەھەر 35
گۈل قىسىپ چېكەڭگە كەلسەڭ، ئامرىقىم ... 36
«ئىلاھە» دەپ مەن سېنى قىلىمەن تاۋاپ 37
ئۇچۇپ بارسام يېنىڭغا ئەگەر 39
يېتىپ كەلسە سېنتەبىر 40
تۆكۈلسە بېشىمغا يۇلتۇزلار ئەگەر 41
ياخشىلىقنى قىلىۋال 42
ئاي بالدۇرلا تۇنىگەن كېچە 43
بولۇپ قالسا تويىمىز ئەگەر 44
جىلۋە قىلسا چېھرىڭدە كۈلكە 46
لەۋلىرىڭدىن تۆكۈلەر شېئىر 47
خەتلىرىڭنى ئوقۇسام، نىگار 48

چۈشەنسەڭ نىگار 49
نورۇز تەبرى 50
باھار سۆيگۈسى 51
كېلىپ قالساڭ سەھراغا ئەگەر 52
كۆرۈشكەندە سەن بىلەن 54
جاڭگال لىرىكىسى 55
بەخت تۇرسۇن چېچەكلەپ 56
چايقىلىدۇ دىلىمدا باھار 57
ئېسىڭدىمۇ ئاشۇ ئورۇندۇق 58
قۇياشنى تۇتۇپ باق، يېڭى ئېرادا 59
سەن مېنى سۆيمەكچى بولساڭ ناۋادا 60
نىگارغا 62
ئۇخلىغىم بار راسا بىر قېنىپ 63
تۇرمۇش رەڭدار، پايانسىز ئالەم 64
دىلىمدا بىر ئوت بار، پەقەت ساڭىلا 67
ئايال تەبرى 68
دېھقان دادا 69
چۈشەپ چىقتىم باھارنى يەنە 70
ياپراقلاردا ھىجران تىۋىشى 71
خوش دېگىن، نىگار 72
سەھرادىكى ئاشۇ مۇھەببەت 73
ئانا 75
ئانا 76
مەن، ئۆي، خوتۇن 77
قاراقاش 78

كۆرمەي تۇرۇپ سېغىنىش 79
ئەتە ساڭا ئۇمىدتە باقار 80
ئېسىڭدىمۇ جەنۇبلىق يىگىت 82
خوتەن 84
ئانا 85
سۆيگۇ 86
ئىلتىجا 87
جانانغا 88
تەقدىر ساڭا ئەگمەيدۇ بويۇن 89
دوستۇمغا 90
سەھرا 91
سەن تۇرۇپسەن بەختتىن يىراق 92
پىستە 94
ئايسىز كېچە، مەن يۇرىمەن تەمتىرەپ 95
نىگارنى ئىزدەش 96
ئايال 97
چېھرىڭدىن نۇر ئېمىپ چاقنىسۇن قۇياش! ... 99
جەنۇبتىكى خىلۋەت كەنتتە 100
تاتلىق ـ تاتلىق ئەسنەيدۇ بالا 102
چايقىلىدۇ دىلىمدا باھار 104
خوتەنلىك ئانا 105
ئىش ئىزدەش 108
بىزدە بار جاسارەت، غۇرۇر ۋە ھايا! 109
دېكابىرنىڭ ئايدىڭ كېچىسى 110
مۇزلىغان يۇرەك 112

شائىر سۆيگۇسى …………………… 113
ئازغۇن سۆيگۇ …………………… 114
ئاققۇن ناخشىسى …………………… 115
ئەلچى قىلىپ قۇياشنى …………………… 116
تەنها …………………… 117
يولچى ناخشىسى …………………… 118
بىر مەيخورغا …………………… 119
ھەر ھەپتىنىڭ چارشەنبە كۇنى …………………… 120
ھايات، سۆيگۇ، ئۆلۇم . . . …………………… 122
ماۋزۇسىز …………………… 123
كىرىپ قالساڭ چۇشۇمگە، نىگار …………………… 124
ئەتە ساڭا ئۇمىدتە باقار …………………… 125
چېھرىڭدىن نۇر ئېمىپ چاقنىسۇن قۇياش … 127
ئىگىسىز ئۆي …………………… 128
يامغۇردەك تۆكۇلدى ھىجران يېشىمىز …………………… 129
يېتىمسىراپ قالدىم ئايەمدە …………………… 130
ئۇخلىۋالسۇن قەلبىمىزدە ئاققۇلار …………………… 131
ئۇيغۇر دېھقانلىرى …………………… 132
بايرىمىڭلار مۇبارەك …………………… 136
رومالىنى يەنە پۇراپ يۇرگۇم بار …………………… 138
تاڭغا يانداش ناخشىلار …………………… 140
ھىجراندا كۆزۇم ياش، يازدىم لىرىكا …………………… 141
مەن سەندىن ئايرىلىپ قالسام ناۋادا …………………… 142
چاقىرغۇ سايراشتىن توختىغان كۇنى …………………… 143
سۆيگۇ قۇشۇڭ سايرىماي تۇرۇپ . . . …… 145

ئايرىلغاندا يارىم سېنىڭدىن 146

بىر چېكىتتە تۇرساقمۇ، لېكىن 147

تەتۈرسىگە قويۇلغان چېكىت 148

سەھەر 149

باھار 150

ئايرىلغاندا ياردىن 151

سوغۇق كېچە 152

بالىلارچە ساداقەت 153

توۋا قىلدىم 154

يادىڭغۇ بالا 156

قۇياش لىرىكىسى 160

بىز يۈرەيلى بۇرۇنقىدەك سۆيۈشۈپ 161

كېرەك بولسا گەر ساڭا 163

تەنھا شائىر 164

مەن شۇنداق ئوۋچى 165

تېپىرلايدۇ يۈرىكىم 166

تۈن بالىسى — يالماۋۇز بالا 167

گۇمان 169

كېلەلمىسەڭ يېنىمغا 170

نىيە 171

يېڭى يىل نەزمىسى 173

مېنىڭ ناخشام 174

ئەمگىكىم 175

بۇزۇلمايدۇ دوستلۇق ئەبەدىي 176

بايرام شادلىقى 177

ئوغلۇڭمەن 178

ساختىپەز 179

مارتتا كۆرگەن تەتۈر چۈش 180

سەھرادا باھار 182

سەھرادا سەھەر 183

كۈلەرمەن بەلكىم 184

ماۋزۇسىز 185

سەھرادا سەنەم 186

سەھرا يىگىتىگە 187

ۋەھىمە 188

بولمىسا زاۋال 189

ئىلۇپەر ناخشىسى 190

غايىنى دوست تۇتۇپ

بولمىسا سەندە گەر بىر گۈزەل غايە،
ماختىنىپ ئۆزۈڭنى «مەن ئوغۇل» دېمە.
خەلقىڭگە نەپ بەرگىن، ئۇمىدىن ئاقلا،
تەر تۆكمەي ھەرگىزمۇ تەييار نان يېمە.

ھالال تەر - ئەجرىڭدىن يارات كەشپىيات،
غايىنى دوست تۇتۇپ، باس داۋام ئالغا.
ئەل ئۈچۈن شان قۇچۇپ ھەربىر قەدەمدە،
چامدىغىن مەنزىلگە، پارلاق ئىقبالغا.

مېھنەتتىن قۇت تېپىش چىن ئىنسانغا خاس،
سەن بولغىن بال تۆكەر ھەسەل ھەرىسى.
چېھرىڭدە پارلىسا ئەجىر تامچىسى،
كۈلىدۇ ئالدىڭدا بەخت پەرىسى.

1988 - يىلى 12 - ئاي.

يامغۇردىن كېيىن

ياقۇت كەبى كۆزنى چاقنىتىپ،
ياپراقلاردا يالتىرار قەترە.
ئۇرۇلىدۇ دىماغقا تاتلىق،
چېچىلغاندەك خۇش پۇراق ئەترە.

زەڭگەر كۆكتە ھەسەن ۋە ھۈسەن،
كۆز قىسىشىپ قىلار تەنتەنە.
چاڭ كەلتۈرۈپ باغلاردا قۇشلار،
خەندان ئۇرۇپ سايرايدۇ ئەنە.

كېچە ياغقان يامغۇردىن كېيىن،
شۇنداق تۇسكە كىردى كائىنات.
كۆۋەجەيدۇ دىللاردا شادلىق،
ئاھ، نەقەدەر گۈزەل بۇ ھايات!

1990 ـ يىلى 4 ـ ئاي.

ئۇيغۇر قىزى

قاشلىرى قىياقتەك، كۆزلىرى بۇلاق،
لېۋىدە بال تامار، بويلىرى زىبا.
ئىپارنىڭ خۇش ھېدى كېلەر تېنىدىن،
ئانارزەڭ چېھرىدىن ياغار نۇر ـ زىيا.

ناز خۇلقى دىللارنى قىلىدۇ مەپتۇن،
ئەجەبمۇ يېقىملىق ھەر ئېغىز سۆزى.
قەلبى پاك، دىلى تۈز، شەرم ـ ھايالىق،
گۈزەللىك سۇلتانى — ئۇ ئۇيغۇر قىزى.

1990 ـ يىلى 5 ـ ئاي.

چىن ھۆرمەتلىك ئىنسان ئۆزىڭىز

«ئا، ب» بىلەن ئاچتىڭىز كۆزنى،
مېھرىڭىزدە ياشاردى يۈرەك.
ئۇستاز بولغاچ بىزگە ئۆزىڭىز،
گۈللىمەكتە دىلدىكى تىلەك.

ئىلھامىڭىز بەردى كۈچ - قۇۋۋەت،
بەيگىلەردە ئۈزۈپ چىقىشتا.
تەلىمىڭىز كۆرسەتتى ئەقىل،
مۈشكۈلاتنى ئاسان قىلىشتا.

شۇڭا ئۇستاز دىلىمدا مېنىڭ،
يادلىنىدۇ تەلىملىرىڭىز.
مېھنىتىدە ئەلنى كۈلدۈرگەن،
چىن ھۆرمەتلىك ئىنسان ئۆزىڭىز.

1990 - يىلى 9 - ئاي.

سەبىي بالا

ئالتە ياشلىق بىر سەبىي بالا،
ياش تۆكىدۇ يوتقان ئىچىدە.
تاشلاپ قويۇپ ئاتىسى ئۇنى،
هاراق ئىچىپ يۈرەر كېچىدە.

ئانىسىمۇ كەتكەن ئۆيدىن،
«هاراقكەش» تىن بۇتناپ - يامانلاپ.
تۇن نىسپىدە كېلەر ئاتىسى،
ئىشىكلەرنى تېپىپ - چالۋاقاپ.

ئاتىسىدىن قورقۇپ، ئۇندىمەي،
قورسىقى ئاچ ياتار تولغىنىپ.
ئېلىنىپلا كىرپىكى بەزەن،
«ئانا، نان» دەپ كېتەر ئويغىنىپ.

تاڭ ئاتسىمۇ ئويغانماي يەنە،
خورەك تارتىپ ياتار ئاتىسى.
ياش تۆكىدۇ، ئاھ سەبىي بالا،
يا كەلمەيدۇ ئۇنىڭ ئانىسى.

1996 - يىلى 10 - ئاي،

نەسىھەت

سوراپ قالسا ناۋادا بىراۋ،
مېنى مەڭگۈ كەلمەيدۇ دېگىن.
«سىزنى تاشلاپ كېتىپتۇ» دېسە،
مەغرۇر كۆلۈپ پەرۋاسىز يۈرگىن.

گەر تۇغۇلسا بالىمىز ئوغۇل،
«بوغدا» دەپ قوي ئىسمىنى ئۇنىڭ.
يىغلاپ قالسا «دادام نەدە» دەپ،
راست جايىمنى دەپ بەرمە مېنىڭ.

چىقسا قوياش ئۇپۇقنى يېرىپ،
ئوغلۇم شۇدەم ئاڭا تېڭىنسۇن.
نورۇز كېلىپ كۆلگەندە زېمىن،
دادام يوق دەپ يىغلاپ يۈرمىسۇن!

1997 ـ يىلى 4 ـ ماي.

مۇئەللىم

يەلكىسىدىن باسسىمۇ تاغلار،
ۋايساشلاردىن ئۇ ئىدى يىراق.
مەغرۇر كۆلۈپ، يۈردى پەرۋاسىز،
تۇرمۇش ئۇنى قىلسىمۇ سوراق.

تۇن قوينىدا بەئەينى قۇياش،
نۇر بەرمەكتە ئۇ ياققان چىراغ.
مېۋە بەرسە تىككەن كۆچىتى،
قول سوزمايدۇ، تەمەدىن يىراق.

1997 - يىلى 9 - ئاي.

دوستۇمغا

بىلسەڭ ئەتە بىر گۈزەل،
ئايمۇ تاتلىق كۈلىدۇ.
«ئەتە» دېگەن بىر سەنەم،
دىلدا ئاتەش كۆيىدۇ.

ئەتە كېلىپ ئاشىقلار،
مەشۇقىنى سۆيىدۇ.
تۇل ئايالمۇ «ئايەم» دەپ،
ئەتە پاقلان سويىدۇ.

ئاقىل ئادەم ئەتىدىن،
شۇنداق ئۈمىد كۈتىدۇ.
لېكىن دىتسىز ھۇرۇنلار،
«ئەتە» دەپلا ئۆتىدۇ.

شۇڭا دوستۇم بىز بۈگۈن،
«ئەتە» ئۈچۈن چاپايلى.
ئەجرىمىزدىن ئەل - يۇرتقا،
زەر چاچقۇلار چاچايلى!

1998 - يىلى 1 - ئاي.

قىز تۇغقاندا ئايالىم بۇ يىل

قىز تۇغقاندا ئايالىم بۇ يىل،
كۆي قاپلىدى غېرىب كۆلبەمنى.
بوسۇغامغا كېلىپ تەڭرىمۇ،
سوۋغا قىلدى بىزگە كۆكلەمنى.

زەڭگەر كۆكتىن چۈشۈپ پەرىشكە،
تەبەسسۇمدا باش ئەگدى قۇياش.
تولۇن ئايمۇ ئېلىپ بوينىغا،
ئاھ، قۇتلۇقلاپ قىلدىغۇ ھاپاش.

چاچقۇ چېچىپ يۇلتۇزلار ئۆيگە،
بەخت تىلەپ قىلىشتى دۇئا.
ھويلامدىكى باراڭدا قۇشلار،
تەڭكەش بولۇپ ئەيلىدى ناۋا.

قىز تۇغقاندا ئايالىم بۇ يىل،
ھايات بىزنى سۆيدى قۇچاقلاپ.
كائىناتنى سېلىپ لەرزىگە،
ھاياجاندا كۈلدۈم قاقاقلاپ.

1997 - يىلى 2 - ئاي.

تەڭرى شۇنداق ياراتقان ئۇنى

كۇنمۇ خىجىل بولىدۇ كۆرۈپ،
تولۇن ئايدەك ئوماق يۈزىنى.
تاشمۇ كېتەر ئېھتىمال ئېرىپ،
گەر ئاڭلىسا شېرىن سۆزىنى.

كۆكتە يۇلتۇز چىدىماي شۇ دەم،
ئاھ، تولغىنىپ ياش تۆكەر ئەنە.
ئاشىق بولۇپ ئاڭا قىزىلگۇل،
تەبەسسۇمدا باش ئېگەر يەنە.

يىقىلىدۇ، كېتىپ ھوشىدىن،
كۆرۈپ قالسا ژىناس ناۋادا.
ئوتلۇق كۆزى چاچراتسا ئۇچقۇن،
پەر قاقالماس بۈركۈت ھاۋادا.

تەڭرى شۇنداق ياراتقان ئۇنى:
«ئۇيغۇر قىزى» قىلىپ جاھانغا.
«كۆز تەگمىسۇن» قوغدايلى ئۇنى،
يولۇقمىسۇن ھەرگىز يامانغا.

1997 ـ يىلى 3 ـ ئاي.

دوستۇمغا

گۇزەل ياشلىق باھارىڭدا بۇيۇك مەنزىلگە ئات سالساڭ،
ئىجاد قىلىپ گۇزەل نەزمە ھاياتىنىڭ سازىنى چالساڭ،
ياساپ گۇلباغ ھالال تەردە قاقاس تاغدىن ئانار ئالساڭ،
بولۇر سەندىن ئېلىڭ رازى، شىجائەتلىك ئوغۇلكەن دەپ.

سۆيۇپ دىلدىن ئىلىم - پەننى چېلىشلاردا زەپەر قۇچساڭ،
ئۇزۇپ كۆكتىن تولۇن ئاينى، نىگارىڭغا شۇنى تۇتساڭ،
ياساپ سەنمۇ ئۇچار تەخسە پلانېتلار ئارا ئۇچساڭ،
ۋىناس كەلمەمدۇ ئالدىڭغا، پاراسەتلىك ئوغۇلكەن دەپ.

رەقىب كەلسە ئەگەر يۇرتقا، سىپېلىنىڭ ئالدىغا چىقساڭ،
بولۇپ قالقان ۋەتەن - ئەلگە، رەقىبكە زۇلپىقار ئۇرساڭ،
تۆكۇپ قان سەن ئۇرۇش، جەڭدە ئانا يۇرتنى ئامان قىلساڭ،
قۇياش سۆيمەمدۇ قەبرەڭنى، جامائەتلىك ئوغۇلكەن دەپ.

1998 - يىلى 4 - ئاي.

قۇياشقا قارا

مۇشكۇلاتقا يولۇقساڭ ئەگەر،
گۇگۇملاردا تېنەپ يۈرمىگىن.
قوغلاپ كېلىپ چاقسىمۇ ھەرە،
«ئاغرىدى» دەپ قاپاق تۈرمىگىن.

چىدىماستىن شۇنچىلىك دەردكە،
كېلەچەكتىن ئۈمىد ئۈزمىگىن.
تېپىلىدۇ مەلھىمى ئاخىر،
قانچە ئېغىر بولسىمۇ يارا.

سازلىقلاردا قويۇپ ئۆزۈڭنى،
شۇۋاقلاردىن بەختىڭنى سورا.
چاتقاللىقتا تۇرساڭمۇ يالاڭ،
كۈلۈپ چىققان قۇياشقا قارا!

1998 ـ يىلى 8 ـ ئاي.

تېپىرلايدۇ يۈرىكىم

1

ۋىسال قۇچۇپ سۆيۈشتۇق نىگار،
ئۇچرىغاندەك بىزگە تۈت قۇلاق.
كۆكتە قۇياش باققاندا كۇلۇپ،
سۆيگۈمىزدىن ئوقچۇدى بۇلاق.

قىسىپ قويسام چېكەڭگە گۇلنى،
كەڭ ۋادىنى قاپلىدى پۇراق.
هاردۇق يېتىپ قالمايتتى ئەجەب،
سەپىرىمىز بولسىمۇ ئۇزاق.

ئازدۇردىمۇ شەيتان ئاخىرى،
بەخت بىزگە ئاچقاندا قۇچاق؟
قىسمەت شۇنداق كەلدىمۇ تەتۇر،
ئاھ، بېشىمدا ساناقسىز ئوچاق.

2

ئايرىلغاندا يارىم سېنىڭدىن،
ۋۇجۇدۇمنى ئۆرتىدى پىراق.
پىلىكى ھەم يېغى بولسىمۇ،
ئوت ياقسامۇ كۆيمىدى چىراغ.

يېقىنلاشماي ئوتتۇزغا تېخى،
كۆزلىرىمنى باستىغۇ چاپاق.
كاۋا تىكسەم هويلامغا، ئەجەب —
كۆز بولغاندا چۈشتىغۇ قاپاق.

تاپالماستىن ئۆزۈمنى بۈگۈن،
چىغىر يولدا قالدىمغۇ ياياق.
تېپىرلايدۇ هالسىز يۈرىكىم،
ئاھ، بىلسىڭىز هالىم بەك چاتاق.

3

تەلمۈرگەندەك بوۋاق ئانىغا،
قۇياش بىلىپ تېۋىنسام ساڭا.
ئۆچۈپ قالغان كارۋان ئوتىدەك،
هارارەتمۇ بەرمىدىڭ ماڭا.

ئاي شارىغا بارغان كىشىمۇ،
ئۇزاق تۇرماي كېلەركەن يېنىپ.
سۆيگۈمىزنى ئوراپ كېپەنگە،
سەن مېنىڭدىن كەتتىڭمۇ تېنىپ؟

1998 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

مۇبارەك ئەي قىزىم، تۇغۇلغان كۈنۈڭ

مۇبارەك ئەي قىزىم، تۇغۇلغان كۈنۈڭ،
پارلىسۇن چېھرىڭدە قۇياش جىلۋىسى.
چولپانغا تەبەسسۇم قىلساڭ ناۋادا،
قاپلىسۇن زېمىننى بەخت كۆلكىسى.

مۇبارەك ئەي قىزىم، تۇغۇلغان كۈنۈڭ،
«كەل» دېسەڭ، تولۇن ئاي كەلسۇن قېشىڭغا.
ئاڭلانسا چاقىرغان ئاۋازىڭ، شۇ دەم —
باغدىكى قۇشلارمۇ قونسۇن بېشىڭغا.

مۇبارەك ئەي قىزىم، تۇغۇلغان كۈنۈڭ،
سىلىغاي بېشىڭنى خىزىر بوۋامۇ.
ئاجايىپ شادلىققا ئوراپ جاھاننى،
گۈل تۇتۇپ كېلىدۇ ئاق چاچ موماممۇ.

مۇبارەك ئەي قىزىم، تۇغۇلغان كۈنۈڭ،
ھىلال ئاي تاڭ قالسۇن سېنى بىر كۆرۈپ.
پاك گۈلسەن، يۇقتۇرماي خىسلىتىڭگە چاڭ،
ياشىغىن چىن ھايات پەيزىنى سۈرۈپ.

1998 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

ئوتۇنچى

كونا هارۋا، قېرى ئېشەككە،
ئۈمىدىنى باغلىغان بوۋاي.
بارخانلارنى قويۇپ ئارقىدا،
جاڭگال تامان ماڭىدۇ هارماي.

ئوتۇن كولاپ چولاق كەتمەندە،
قاقشاللارنى ئالىدۇ تېرىپ.
قاتتىق زاغرا بېرىدۇ قۇۋۋەت،
ماجالىدىن كەتكەندە ھېرىپ.

«ئامەت» ئاڭا باقمايدۇ ئەجەب،
قوللىرىمۇ كەتسە قاپىرىپ.
قىرىق سومغا يارىماس بىراق،
بىر تال قويماي ساتسا ئاپىرىپ.

تەڭلىكىگە يەتمىگەچ پۇلى،
ماڭار يەنە ئوتۇنغا بوۋاي.
ھۆل شاخ قالاپ ئۆيىدە تەنها،
دۇئا قىلىپ قالىدۇ موماي.

1996 ـ يىلى 2 ـ ئاي.

سەھرادىكى ئوقۇتقۇچى دوستۇمغا

ئۆرنەك قىلىپ دانكونى دوستۇم،
يۈرىكىڭنى ئالغىن قولۇڭغا.
نادانلارنىڭ ئېچىپ كۆزىنى،
ئاتا قىلغىن ئاڭا يورۇقلۇق.
«ساراڭ» دېسە مەيلى باشقىلار،
قارىمىغىن ئوڭ ۋە سولۇڭغا.

پادا بېقىپ يۈرگەن بالىنىڭ،
كۆزلىرىنى باسمىسۇن چاپاق.
قىڭغىر كەتكەن چىغىر يوللاردا،
يالاق يۈرۈش ئەمەسمۇ قىيىن؟
قالسا ئەگەر ئادىشىپ يولدىن،
تاپالايدۇ ئۆيىنى قانداق؟

خۇراپاتلىق يوقالسۇن، ئوت ئاچ!
كۈلۈپ يۈرسۇن ئاشۇ مومايلا.
مەرىپەتكە موھتاج بۇ ھايات،
توپا - چاڭغا مىلىنىپ ياتماي.
نەزەر سالسۇن كەڭرى جاھانغا،
«شۈكرى» دەپلا يۈرگەن بوۋايلار.

ئاشۇ خىلۋەت سەھرا قوينىدا،
نېسىپ بوپتۇ بىر ئۆمۈر ياشاش.
هايات بېغىڭ ئورالسۇن گۈلگە،
قۇتقۇزۇپ قوي نادان مىللەتنى.
ئۇپۇق تامان ئىنتىلسۇن ئۇلار،
بۇ يۇرتتىمۇ پارلىسۇن قۇياش!

1999 - يىلى 8 - ئاي.

سۆيگۈگە لىق تولسۇن بۇ كەڭرى جاھان

بىر گۈزەل ئارماندا تاشلانغان قەدەم،
مەنزىلگە ئۇلىشىپ چاچقاندا پۇراق.
نىگارنىڭ ۋەسلىگە يەتكەندە شۇ دەم،
ئون مىڭ يول بىز ئۇچۇن تۇيۇلماس يىراق.

ھەممىنى ئۇنتۇپلا بولىمىز خۇشال،
«ئىڭگە» دەپ دۇنياغا كۆز ئاچسا بوۋاق.
ئوكياندىن ئۆتۇشكە تاپىمىز ئامال،
قوغلىسا بىر قاتىل كۆتۈرۈپ پىچاق.

ھاتەمنى ئۇلگە قىپ كۇتىمىز ھامان،
مېھماننىڭ ئالدىغا كەلتۈرۈپ تاۋاق.
سۆيگۈگە لىق تولسا بۇ كەڭرى جاھان،
كېرەك يوق كىيىمگە چۈشسىمۇ ياماق.

1999 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

سىغىلىمغا

بەخت ياغدۇر ئەلنىڭ بېشىغا،
بىر دەقىقە كەتمىسۇن زايە.
قارىچۇقۇڭدا كۆكلىسۇن زېمىن،
ئالقىنىڭدا ئېچىلسۇن لالە.

زىنىقىڭدا تۇنىگەن يۇلتۇز،
كرىستالدەك تۇرسۇن پارقىراپ.
نېلۇپەردەك ئېچىلساڭ كۇلۇپ،
ئۆلۈك دېڭىز ئاقسۇن شارقىراپ.

تىنىقىڭدا رەڭلەنسە ئۇپۇق،
قۇياش تەزىم قىلسۇن ئالدىراپ.
سۆيگۇ نۇرى ئاشۇ چېھرىڭدە،
جۇلالانسۇن مەڭگۇ يالتىراپ.

1999 ـ يىلى 2 ـ ئاي.

«دادا» دەپ چىققاندا قىزىمنىڭ تىلى

«دادا» دەپ چىققاندا قىزىمنىڭ تىلى،
ھىلال ئاي ئۆيۈمگە كەلدى پەتىلەپ.
شادلىققا تويۇنغاچ تەبىئەت دىلى،
شوخ سابا يۈزۈمگە سۆيدى ئەركىلەپ.

«دادا» دەپ چىققاندا قىزىمنىڭ تىلى،
قوش قوللاپ چاي تۇتتى خىزىر بوۋايمۇ.
ئۆزگىچە پارلىدى ئۇپۇقتا قۇياش،
ھاسىنى تاشلىدى ئاق چاچ مومايمۇ.

«دادا» دەپ چىققاندا قىزىمنىڭ تىلى،
ھويلامغا ئەتىرگۈل ئۈندى لىققىدە.
بۇرناكۇن كۆز ئاچقان ئەتىىز باچكاممۇ،
كۆك تامان پەر قېقىپ ئۇچتى لىككىدە.

1999 - يىلى 3 - ئاي.

سەن كۆلسەڭ قۇياشمۇ كۈلىدۇ بىرگە

قۇياشنى تۇغقانمۇ ئەسلىدە ئۆزۈڭ،
سەن كۆلسەڭ قۇياشمۇ كۈلىدۇ بىرگە.
گەر كۆلسەڭ تۈن قوينى يورۇپ ۋاللىدە،
يۇلتۇزلار تەزىم قىپ ئېگىلەر سىزگە.
لوقمانىنىڭ مەلھىمى سېنىڭ كۈلكەڭمۇ،
بىر كۈلكەڭ ـ بىر ئامەت ئېپ كېلەر بىزگە.

ئاڭلىسا كۈلكەڭنى تاپىدۇ تەسكىن،
بەزلىسە توختىماي يىغلىغان بوۋاق.
ئۇن قۇياش تەپتى بار كۈلكەڭدە ئانا،
كۆلۈپ تۇر كۈلكەڭدىن بولمايلى يىراق.
سەن كۆلسەڭ جاھانمۇ كۈلىدۇ بىرگە،
چۈنكى سەن جاھانغا يېقىلغان چىراق.

1999 ـ يىلى 3 ـ ئاي.

سەن شۇنداق ياشىغىن

سەن شۇنداق ياشىغىن قۇياش تاڭ قالسۇن،
تىنىقىڭ جاھانغا بەرسۇن ھارارەت.
كۆلچەكتە پىلتىڭلاپ ئۈزسۇن بېلىقلار،
دېكابىر ئېيىدا كۇلسۇن تەبىئەت.

ئاي بولۇپ كېچىنى يورۇتقىن ئۆزۈڭ،
يۇلتۇزلار قولۇڭغا قونسۇن ئەركىلەپ.
باشقىلار بىر كۆرۈپ داغسىز چېھرىڭنى،
تەزىم قىپ ئېگىلسۇن شۇئان تەمتىرەپ.

قەدىمىڭ يەتسە گەر چەكسىز ئورمانغا،
قۇشلارمۇ سايرىشىپ ئەيلىسۇن ناۋا.
«يىگىتكەن» دەپ بىلىپ تەڭرىمۇ سېنى،
قۇتلۇقلاپ بېلىڭگە باغلىسۇن تاۋار.

1999 ـ يىلى 4 ـ ئاي.

ئامرىقىم سەن كېتىپ قالغاندىن بېرى

مەڭسىتمەي پەرۋاسىز يۈرىدۇ ئەنە،
روھىمدىن مەڭگۈلۈك ياتلاشقان دۇنيا.
ئۈھسىنىش ئىچىدە سۈرىمەن خىيال،
ئەقىدەم بوغۇلۇپ قالغاندەك گويا.

ھېچ سەزمەس تەنلىرىم ئىسسىق ـ سوغۇقنى،
غۇر ۇرۇم «ئەركەك» دەپ سالمايدۇ چۇقان.
خۇشاللىق نېمە ئۇ، بىلىنمەس ئەجەب،
مەن پۈتكۈل جاھانغا بولساممۇ خاقان.

ئاڭلانسا بىر تىۋىش شۈركۈنۈپ شۇ دەم،
توشقاندەك ئارقامغا قاچىمەن نېرى.
سۆيۈش ھەم سۆيۈلۈش مەنىسىز ماڭا،
ئامرىقىم سەن كېتىپ قالغاندىن بېرى.

2000 ـ يىلى 2 ـ ئاي.

بىر كەنتكە تېز سىزما

توپا ـ چاڭغا مىلەنگەن كەنت،
بارچە ئادەم ياتار ئۆيقۇدا.
قاۋىمايدۇ ئىتلارمۇ بۇ دەم،
يا ئۇلجىسى بارمۇ يېنىدا.

مەرىمەيدۇ قوتاندا قويلار،
قورساقلىرى توقمىدۇ ئۇنىڭ.
توختىمايدۇ بىراق شىۋىرغان،
تۇرار جايى يوقمىدۇ ئۇنىڭ.

چاشقان قوغلاپ يۈرگەن مۈشۈكمۇ،
جىمىپ قالغان بۇگۈن كېچىدە.
يۈرىكىنى قۇچاقلاپ پەقەت،
كەنت تۇرار تەشۋىش ئىچىدە.

1997 ـ يىلى 4 ـ ئاي.

ۋىسال تاپقاچ سەرسان سۆيگۈلەر

قاناتلانغان تۇيغۇلار بۇدەم،
مىسكىن روھنى قىلمايدۇ ھاپاش.
بەلكىم ئەمدى كۆرۈنمەس زىنھار،
يېتىمسىرەپ، يىغلاڭغۇ ياشاش.

ھارغىن ھېسنى كەتتى ئۇچۇرۇپ،
ئۇپۇق يېرىپ پارلىغان قۇياش.
ۋىسال تاپقاچ سەرسان سۆيگۈلەر،
ئىقبال كۇلۇپ قىلماقتا باغاچ.

1997 ـ يىلى 3 ـ ئاي.

بالا باققۇچى قىزغا

«بالىخۇمار» ئىدىڭمۇ ئەسلى،
بالا تۇرۇپ، بالا باققۇدەك؟
قانداق قىسمەت كەلدى بېشىڭغا،
ئۆيۈڭ يوقمۇ ياكى ياتقۇدەك؟

1997 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

ياشاش باقىي ئەمەس بەندىگە

ئۆلۈم پۇراپ تۇرسىمۇ ماڭا،
باش قويمىدىم يىغلاپ تەڭرىگە.
ئەزرائىلدىن قورقۇش نە ھاجەت،
ياشاش باقىي ئەمەس بەندىگە.

1997 - يىلى 1 - ئاي.

ۋەتەن

ئاسمانغا چىققىن دەپ چىلىلىسا ئەيسا،
«ۋۇجۇدۇم ئۆلدى» دەپ بېرىمەن جاۋاب.
جەننەتنىڭ ھۆزۈرى نەكېرەك ماڭا،
ئانا يەر باغرىڭنى قىلمىسام تاۋاپ.

1997 - يىلى 1 - ئاي.

ئانامغا

قاداق باسقان ئاشۇ قولۇڭنى،
يۇرىكىمدە يۇمشىتاي ئانا.
ماڭغان يولۇڭ توپىسىن ئېلىپ،
كۆزلىرىمگە سۈرتىمەن يەنە.

ئالقىنىمدا پەپىلەپ سېنى،
نەۋرەڭ بىلەن ئوينىتاي ئانا.
باراي دېسەڭ مەككىگە بۈگۈن،
ئاھ بېشىمدا كۆتۈرەي مانا.

مۈڭ قاپلىغان سولغۇن چېھرىڭنى،
قۇياش بولۇپ كۈلدۈرەي ئانا.
شۈكقار كەبى يېتىلدى ئوغلۇڭ،
سەن ئۆزۈڭنى بەختلىك سانا.

1997 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

تۇغار ئىكەن سەنەمنى سەھرا

پەرىلەردەك سەھرا قىزلىرى،
ھىلال ئايدەك ئەگىم قاشلىرى.
سەھەردىكى مەيىن شامالدا،
يەلپۈنىدۇ تال - تال چاچلىرى.

ئاڭلىنىدۇ قۇلاققا شۇنداق،
بالدىن شېرىن، سىلىق سۆزلىرى.
يۈرىكىنى ئوۋلاپ كىشىنىڭ،
جاننى ئالار ئاھۇ كۆزلىرى.

ۋىناس نېمە، كۆرسىڭىز ئەگەر —
تولۇن ئايدەك ئۈنىڭ يۈزلىرى.
تۇغار ئىكەن سەنەمنى سەھرا،
ئۈيەردىكەن قىزنىڭ ئۆزلىرى.

1998 - يىلى 4 - ئاي.

چىن سۆيگۈنى قەدىرلەيلى

سۆيگۈ بىلەن تۇغۇلۇپ بىز دۇنياغا،
سۆيگۈ بىلەن ئەقىل تېپىپ يېتىلدۇق.
سۆيگۈ بىلەن تونۇشۇپ بىز ئۆزئارا،
سۆيگۈ بىلەن زەنجىرسىمان چېتىلدۇق.

سۆيگۈ مېھرى ھەر تومۇرغا سىڭگەچكە،
توختىماستىن سوقۇپ تۇردى يۈرەكلەر.
سۆيگۈ بەرگەچ بىزگە پۈتمەس كۈچ - قۇۋۋەت،
گۈللىمەكتە دىلدا ئارزۇ - تىلەكلەر.

شۇڭا دەيمەن سۆيگۈ ئۇلۇغ جاھاندا،
ئۇنىڭ بىلەن ياشىرىدۇ قەلبىمىز.
ئالداش بىلەن سۆيگۈ ساغلام بولمىغاي،
چىن سۆيگۈنى قەدىرلەيلى ھەممىمىز.

1994 - يىلى 4 - ئاي.

شائىر

ئاۋازىڭدىن ئويغاندى قۇياش،
تىنىقىڭدىن تۇغۇلدى باھار.
نىگاھىڭدا جۇغلاندى ئۇپۇق،
لىرىكاڭدا يۇيۇندى ئىپار.

قۇزغۇنلاردىن ئۈركۈگەن تورغاي،
يۈرىكىڭدە ياسىدى ئۇۋا.
مۈگدەپ قالسا كېچە ھىلال ئاي،
سەن تاراتتىڭ زېمىنغا جۇلا.

1998 - يىلى 4 - ئاي.

دېهقانغا

كەتمىنىڭنى تۇتقانمۇ خىزىر،
ئالقىنىڭغا سۆيگەنمۇ پەرى.
ئېتىزىڭغا چاچقۇلار چېچىپ،
ئاي - يۇلتۇزلار كېتەلمەس نېرى.

ساڭا شۇنداق ئامراقمۇ خۇدا،
ماڭا سۆزلەپ بەرگىنە، دادا!
يۈرىكىنى تەقدىم قىلىشنى
ئۆگەنگەنمۇ قۇياش سېنىڭدىن.
ئاتىسىمۇ ھەتتا قۇشلارنىڭ
كېتەلمەيدۇ ئەگىپ يېنىڭدىن.
ماڭا سۆزلەپ بەرگىنە، دادا!

1998 - يىلى 4 - ئاي.

يۇرتۇمدا سەھەر

ئۆپۆقنىڭ گىرۋىكى رەڭلەنسە قېنىق،
يۈرەككە ئوخشايدۇ ئوقچۇغان بۇلاق.
شەبنەمدە يۇيۇنۇپ دېھقان قىزىدەك،
ئاھ، كۈلۈپ تۇرىدۇ سانسىز تۆت قۇلاق.

خۇش پۇراق تارىتىپ يولدا جىگدىلەر،
دىماغقا ئۇرۇلۇپ تۇرىدۇ تاتلىق.
باغلاردا توختىماي سايرىشار قۇشلار،
يار بىزگە ئاشۇنداق مەڭگۈلۈك شادلىق.

1998 - يىلى 4 - ئاي.

گۈل قىسسىپ چېكەڭگە كەلسەڭ، ئامرىقىم

گۈل قىسسىپ چېكەڭگە كەلسەڭ، ئامرىقىم،
ئۈپۈقنىڭ لېۋىدە جىلمىيىپ قۇياش —
قاقاقلاپ كۈلىدۇ تارىمغا قاراپ.
دېكابىر ئېيىدا ئالدىراپ كېلىپ،
باھارمۇ چېچەكنى قويىدۇ تاراپ.

گۈل قىسسىپ چېكەڭگە كەلسەڭ ئامرىقىم،
بوۋاقنىڭ مەڭزىگە سۆيگەندەك ئانا —
ئەرشتىن زېمىنغا تۆكۈلەر مېھىر.
ئارمانلار قوينىدىن يۇلقۇنۇپ شۇدەم،
تاڭلارغا ياندىشىپ تۇغۇلار شېئىر.

1999 ـ يىلى 5 ـ ئاي .

«ئىلاھە» دەپ مەن سېنى قىلىمەن تاۋاپ

شۇ ئۈستەڭ بويىدا چېچىڭنى تاراپ،
يۈرەكنى ئوۋلىدىڭ بىر سىرلىق قاراپ.

كەلمىدىڭ، قايرىلىپ كەتكەندىن بېرى،
كەيپ بوپ يۈرىمەن ئىچكەندەك شاراب.

قوش مۈشتەك يۈرىكىم قالدى گۈلىدەك،
يۈلغۇننىڭ ئوتىدا قىلغاندەك كاۋاپ.

ساراڭدەك يۈرمەكتە بىلسەڭ ئاشىقىڭ،
«نۈزۈگۈم» دەپ سېنى چالىمەن راۋاب.

بېغىڭغا ئارتىلىپ چۈشىمەن يەنە —
بۆرىدەك شۇ ئىتىڭ كەتسىمۇ تالاپ.

ئۇخلاتماي مەن سېنى قىلىمەن بىزار،
ئالدىمغا بىر چىقىپ بەرمىسەڭ جاۋاب.

گەر چىقساڭ چېچىڭنى پۈرايمەن ئۇزاق،
بىزەڭ ئاي كۆز ئۈزمەي تۇرسىمۇ ماراپ.

«بەختلىك ئوغۇل» دەپ ئالىمەن نەپەس،
تىنىقىڭ قېنىمغا قوشۇلسا تاراپ.

غىڭشىساڭ شامالنى قوغلاپ ئارىدىن،
لېۋىڭدىن بىر قەدەھ ئىچىمەن شاراب.

خىزىرنى ھەيرەتتە قويۇپ ئاخىرى،
«ئىلاھە» دەپ مەن سېنى قىلىمەن تاۋاپ.

1999 ـ يىلى 5 ـ ئاي.

ئۇچۇپ بارسام يېنىڭغا ئەگەر

ئۇچۇپ بارسام يېنىڭغا ئەگەر،
ئاھ، يىراقتىن سېغىنىپ سېنى.
پەيلىرىمنى سىلاپ ئاشۇ چاغ،
قوندۇرامسەن قولۇڭغا مېنى.

ئۇچۇپ بارسام يېنىڭغا ئەگەر،
كۈلۈمسىرەپ باقامسەن قىيا.
ئايۋىنىڭدا قوندۇرۇپ ئاينى،
باشلىرىمغا چاچامسەن زىيا.

ئۇچۇپ بارسام يېنىڭغا ئەگەر،
يۈرىكىڭدە بارمىدۇ ئۇۋا.
تىلەپ ماڭا خۇشاللىق نۇسرەت،
بەختىم ئۇچۇن قىلامسەن دۇئا؟!

ئۇچۇپ بارسام يېنىڭغا ئەگەر،
قۇش تىلىدا سۆزلىگىن ئېنىق.
قۇياش شاخلاپ، ئانا تەبىئەت،
لىرىكىغا تويۇنسۇن قېنىق.

1999 ـ يىلى 6 ـ ئاي.

يېتىپ كەلسە سېنتەبىر

يېتىپ كەلسە سېنتەبىر كەچمىشلەرنى ئەسلىتىپ،
«دوستلۇق» تىكى بېكەتتە مېنى ساقلاپ تۇردۇڭمۇ؟
ياكى ئېچىپ ئالبومنى بىز ئولتۇرغان چىملىقتا،
ئەسلەپ ئۆتكەن چاغلارنى تاتلىق خىيال سۈردۇڭمۇ؟

يېتىپ كەلسە سېنتەبىر كەچمىشلەرنى ئەسلىتىپ،
ئايلىنامسەن يولتۇزغا، يىراقلارغا كۆز تىكىپ.
ساقلاندىمۇ، يالغانمۇ خاتىرەڭدە ئاشۇ ئاي،
ئولتۇرامسەن ۋە ياكى قول ياغلىققا گۈل چېكىپ.

يېتىپ كەلسە سېنتەبىر كەچمىشلەرنى ئەسلىتىپ،
جەنۇبتىكى تاغلارغا نەزىرىڭنى تاشلىغىن.
مەڭگۈ سادىق سۆيگۈگە سەھرا ـ تاغدا ئۆسكەنلەر،
دىل خانەڭگە مېھمان قىپ لىرىكامنى باشلىغىن.

1998 ـ يىلى 5 ـ ئاي.

تۆكۈلسە بېشىمغا يۇلتۇزلار ئەگەر

تۆكۈلسە بېشىمغا يۇلتۇزلار ئەگەر،
قۇياشنىڭ قايتىدىن پارلىشى ئېنىق.
قۇتلۇقلاپ ھەتتاكى خىزىرمۇ مېنى،
چاي دەملەپ كېلىدۇ شۇنچىلىك قېنىق.

تۆكۈلسە بېشىمغا يۇلتۇزلار ئەگەر،
ئاينىڭمۇ ئۆيۈمگە كېلىشى ئېنىق.
بوۋاممۇ، موماممۇ سالىدۇ ساما،
ئاۋغۇستنىڭ كېچىسى بولسىمۇ دىمىق.

تۆكۈلسە بېشىمغا يۇلتۇزلار ئەگەر،
قۇشلارنىڭ قولۇمغا قونۇشى ئېنىق.
نىگارنىڭ چېھرىدە ئويناپ تەبەسسۇم،
قوش قوللاپ گۈلدەستە سۇنۇشى ئېنىق.

تۆكۈلسە بېشىمغا يۇلتۇزلار ئەگەر،
تارىمنىڭ قاقاقلاپ كۈلۈشى ئېنىق.
ئىبلىسلار يۈرىكى چىرىپ ھەسرەتتە،
جاھاندىن ۋاقىتسىز كېتىشى ئېنىق.

1999 – يىلى 8 – ئاي.

ياخشىلىقنى قىلىۋال

تۇغۇلدۇڭمۇ ئەل ـ يۇرتىنىڭ پىراقىدا ياشىساڭ،
چېچەكلەيدۇ چېھرىڭدە قۇياش سۆيگەن ئارمانلار.
ئۇۋۇغا چىقىپ كېيىكنى كۆرۈپ تۇرۇپ ئاتمىساڭ،
چاۋاك چېلىپ بىر ئۆمۈر غەزەل ئوقار ئورمانلار.

ئون تال داننى ئايىماي چېچىپ بەرسەڭ قۇشلارغا،
ناخشا ئېيتساڭ چۆللەردە جور بولىدۇ كۈيۈڭگە.
سائىل كەلسە نان تىلەپ قاپىقىڭنى تۈرمىسەڭ،
ئاي، يۇلتۇزمۇ خۇش بولۇپ چاچقۇ چاچار ئۆيۈڭگە.

يىقىلغاننى يۆلىسەڭ خىزىر چۈشۈپ ئەرشتىن،
بەخت تىلەپ سەن ئۈچۈن دۇئا قىلار تەڭرىگە.
كەلسە ئەگەر قولۇڭدىن ياخشىلىقنى قىلىۋال،
ھايات دېگەن مەڭگۈلۈك ئەمەس ھەرگىز بەندىگە.

2000 ـ يىلى 4 ـ ئاي.

ئاي بالدۇرلا تۇنگەن كېچە

ئاي بالدۇرلا تۇنگەن كېچە،
خىيالىمدىن كەتمىدىڭ كۆچۈپ.
شامال كىرىپ تۇرسىمۇ ئۆيگە،
كىرسىن چىراغ قالمىدى ئۆچۈپ.

ئاي بالدۇرلا تۇنگەن كېچە،
كەچمىشلەرنى ئەيلىدىم ھاپاش.
سۆيگۈسىرەپ غېرىب كۆلبەممۇ،
يۈرىكىمدە تۇغۇلدى قۇياش.

ئاي بالدۇرلار تۇنگەن كېچە،
سۈرىتىڭگە تىكىلدىم ئۇزاق.
پېشايۋاندا ئولتۇرۇپ تەنھا،
يېزىپ چىقتىم ئاتەشلىك قوشاق.

ئاي بالدۇرلا تۇنگەن كېچە،
خىيالىمنى ئوۋلىدىڭ تىنماي.
ئارمىنىمدەك ئاسمان سەتھىدە،
چېچەكلىدى يۇلتۇز توختىماي.

1999 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

بولۇپ قالسا تويىمىز ئەگەر

بولۇپ قالسا تويىمىز ئەگەر،
يۈرىكىمنى ئۆز قولۇم بىلەن،
سوۋغا قىلىپ تۇتاتتىم ساڭا.
ئەتىرگۈلدەك ئېچىلساڭ شۇ چاغ،
بەخت قۇشى قوناتتى ماڭا.

بولۇپ قالسا تويىمىز ئەگەر،
يۇلتۇزلارنى چىللاپ ئەرشتىن.
ۋىسالىڭنىڭ خۇشلۇقى ئۈچۈن،
چېچەكلىتىپ ئۇلارنى راسا،
مارجان قىلىپ ئاساتتىم پۈتۈن!

بولۇپ قالسا تويىمىز ئەگەر،
كۆكلەپ يەنە قېرى توغراقلار.
تۆت قۇلاققا تويۇنار باغلار،
ئۇۋا سالسا قۇشلار يۈرەككە،
چاۋاڭ چېلىپ قۇتلايدۇ تاغلار.

بولۇپ قالسا تويىمىز ئەگەر،
تارتىۋېلىپ قۇياشتىن نىگار،
تويلۇقىڭغا ئالاتتىم ئاينى.

سۆيگۈ ئۈچۈن يېزىپ كۈنۈتۈن،
لىرىكامغا كۆمەتتىم سايىنى.

2000 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

جىلۇە قىلسا چېھرىڭدە كۈلكە

جىلۇە قىلسا چېھرىڭدە كۈلكە،
تۇغۇلىدۇ يەنە بىر قۇياش.
قارا قۇرۇم چايقىلىپ ئاستا،
ئاي شارىنى قىلىدۇ ھاپاش.

جىلۇە قىلسا چېھرىڭدە كۈلكە،
دېرىزەڭدە ئوينايدۇ باھار.
ئۈزۈلمەستىن چىقىپ قۇشلارمۇ،
سۆيگۈسىنى قىلىدۇ ئىزھار.

جىلۇە قىلسا چېھرىڭدە كۈلكە،
بىخلىنىدۇ سانسىز تۆت قۇلاق.
ئالقىنىدا تۇنىسە يۇلتۇز،
سۆزلىرىڭنى ئاڭلايدۇ بۇلاق.

جىلۇە قىلسا چېھرىڭدە كۈلكە،
كائىناتقا تارايدۇ شادلىق.
چاچلىرىڭنى سۆيۈپ تولۇن ئاي،
غەزەل ئوقۇپ بېرىدۇ تاتلىق.

2000 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

لەۋلىرىڭدىن تۆكۈلەر شېئىر

سەن باھارنى تۇغقانمۇ ياكى،
باھار سەندىن ئالدىمۇ ئەنداز.
بارخانلارغا تاشلىساڭ قەدەم،
تاپىنىڭدا كۆكلەر پاياندار.

بىر تىكىلىپ قارىساڭ ئەگەر،
قۇياش شۇئان كېتىدۇ ئېرىپ.
تىنىقىڭدا سانسىز نىلۇپەر،
بىخلىنىدۇ مۇزلارنى يېرىپ.

ئاۋازىڭدىن ئويغىنىپ نىگار،
ھەسەن - ھۈسەن چىقىدۇ كۈلۈپ.
كېتەلمەستىن يېنىڭدىن شامال،
چاچلىرىڭنى ئوينايدۇ سۆيۈپ.

ئالقىنىڭدا پارلىسا بەخت،
لەۋلىرىڭدىن تۆكۈلەر شېئىر.
باھار بىلەن چولپاننى تۇغقان،
سەن زېمىنغا تۆرەلگەن خىزىر.

1999 - يىلى 12 - ئاي.

خەتلىرىڭنى ئوقۇسام، نىگار

خەتلىرىڭنى ئوقۇسام، نىگار،
كېچە ماڭا تۇيۇلدى كۈندۈز.
دېرىزەمدىن جىلمىيىپ كىرىپ،
گىرە سالدى بوينۇمغا يۇلتۇز.

خەتلىرىڭنى ئوقۇسام، نىگار،
«چىم بۇلاق»قا تويۇندى ئۆيۈم.
قۇتلۇقلىدى پەرىشتىلەرمۇ،
ئاي شارىدا بولغاندەك تويۇم.

خەتلىرىڭنى ئوقۇسام، نىگار،
يۈرىكىمدە كۆكلىدى زېمىن.
دېكابىردا تاتلىق ژىلىقلاپ،
باغلىرىمدا ئېچىلدى سېرىن.

خەتلىرىڭنى ئوقۇسام، نىگار،
بۆلەكچىلا پارلىدى قۇياش.
نۇر قوينىدا تۇغۇلغان سۆيگۈ،
ئۇپۇق بىلەن تۇتاشتۇر ـ تۇتاش.

2000 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

چۈشەنسەڭ نىگار

بەختنى مېنىڭدەك چۈشەنسەڭ، نىگار،
تۇمانلىق كېچىدە يۇرمە تەمتىرەپ.
كەلسە گەر چىل بۆرە ئېتىلغىن ئاڭا،
هايات ئۇ بىر چاقماق كەتمە ئەنسىرەپ.

بەختنى مېنىڭدەك چۈشەنسەڭ، نىگار،
تىكەنگە دەسسىسەڭ قىلمىغىن نالە.
گۈگۈمنىڭ كۆزىگە چېچىل يۇلتۇزدەك،
ئىستىكىڭ چۆللەرگە تاشلىسۇن سايە.

بەختنى مېنىڭدەك چۈشەنسەڭ، نىگار،
دېكابىر ئېيىدا يۇرمە تۇگۇلۇپ.
كاككۇكنىڭ ئۇنىنى سېغىنساڭ ئەگەر،
باهارنىڭ ئالدىغا چىققىن يۇگۇرۇپ.

بەختنى مېنىڭدەك چۈشەنسەڭ، نىگار،
بەخت شۇ ئەل ئۈچۈن شام بولۇپ ياشاش.
زېمىننى قاپلىسۇن نېلۇپەر گۈلى،
مۇز تاغنىڭ ئۈستىگە سىزىپ قوي قۇياش.

1999 ـ يىلى 12 ـ ئاي.

نورۇز تەبرى

نورۇز ئۆ ــ ئانىدىن تۇغۇلغان بوۋاق،
نورۇز ئۆ ــ يۈرەكتە ئوقچۇغان بۇلاق.
ئۈزۈلمەس بىر كۈينى ياڭرىتىپ تاڭدا،
نورۇز ئۆ ــ يار بىلەن تاپقان تۆت قۇلاق.

نورۇز ئۆ ــ يايلاقتا تاقلىغان كېيىك،
نورۇز ئۆ ــ ئورماندا ياڭرىغان «ئۇشاق».
كېچىسى يۇلتۇزدەك كۆز ئۈزمەي تۇرۇپ،
نورۇز ئۆ ــ نۇزۇگۇم تووۇلىغان قوشاق.

نورۇز ئۆ ــ ئىنسانغا يولۇققان خىزىر،
نورۇز ئۆ ــ قۇياشتىن تۆكۈلگەن مېھىر.
ئەل ئۇچۇن ئۇيقۇدىن بىدار شائىرنىڭ،
نورۇز ئۆ ــ قان بىلەن يېزىلغان شېئىر!

2000 ـ يىلى 3 ـ ئاي.

باھار سۆيگۈسى

ئېقىپ ئەگىز، كۆلگەندە زېمىن،
سۆيۈپ قويدى مەڭزىمگە شامال.
ناخشا ئېيتىپ باغلاردا قۇشلار،
ۋۇجۇدۇمنى ئەيلىدى قامال.
باھار كۈتۈپ ياتقان نىگارىم،
نۇر ياغدۇرۇپ كۆرسەتتى جامال.

يۈرىكىمدە بىخلانغان سۆيگۈ،
دەريا كەبى ياسىدى قىيان.
مەن باھاردا تاپقاچقا ۋىسال،
«باھار» دەپلا سالىمەن چۇقان.
تومۇرۇمدا باھار سۆيگۈسى،
مەن باھارنىڭ ئاشىقى ھامان.

2000 - يىلى 3 - ئاي.

كېلىپ قالساڭ سەھراغا ئەگەر

ئەھدىمىزنى تۇتۇپ ئېسىڭدە،
كېلىپ قالساڭ سەھراغا، نىگار.
يۇلتۇزلارمۇ چۇشۇپ ئەرشتىن،
سۆيگۈسىنى قىلىدۇ ئىزھار.

خىزىر سۇپەت ئىشچان بوۋايلار،
بەختىڭ ئۇچۇن قىلىدۇ دۇئا.
تېرىسىنى سويۇپ يولۋاسمۇ،
سىنىڭ ئۇچۇن تىكىدۇ جۇۋا.

توپا چىراي سەبىي باللار،
ئوماق تاقلاپ بېرىدۇ ساڭا.
ئالقىنىڭدا تۇنەيدۇ تورغاي،
ئۇۋا راسلاپ بەرگەندەك ئاڭا.

چامغۇر سېلىپ ئەتكەن ئۇگرىدە،
ھاردۇقۇڭمۇ قالىدۇ چىقىپ.
چاچلىرىڭنى قويىدۇ تاراپ،
ئاق چاچ موماي مەڭزىنى يېقىپ.

بېدىلىككە بېرىپ باشقىدىن،

كەچمىشلەرنى ئەسلىسەڭ يەنە.
بىز تونۇشقان چىغىر يول بىلەن،
قۇياش كۈلۈپ كېلىدۇ ئەنە.

2000 ـ يىلى 7 ـ ئاي.

كۆرۈشكەندە سەن بىلەن

كۆرۈشكەندە، يارىم، سەن بىلەن،
باشلىرىمغا چېچىلدى زىيا.
دېكابىردا باھار ئىشىكى،
كۈلۈمسىرەپ ئېچىلدى قىيا.

لىرىكامدا يۈيۈنۈپ بەلەن،
يۈرىكىمدە تۈنىدى قۇياش.
تومۇرۇمدا چېچەكلەپ بەخت،
خىزىر بىلەن بولدۇڭغۇ ئاداش.

پەرىزاتقا ئايلىنىپ دۇنيا،
ئاق قۇ بولۇپ كۆرۈندى ئۆيۈم.
ۋۇجۇدۇمدا شاخلاپ مۇزىكا،
يەر شارىغا تارالدى كۈيۈم.

2000 - يىلى 7 - ئاي.

جاڭگال لىرىكىسى

ھۆكۈم سۈرسە جىمجىتلىق بۇ قەدىمىي جاڭگالدا،
ئېغىر تىنىپ ياتىدۇ سۆيگۈ چۈشەپ بارخانلار.
كونا ھارۋا غىچىرلار قاش قارايغان چاغدىمۇ،
ئېشىكىنى قامچىلار ئوتۇن ئېلىپ يانغانلار.

شامال چىقسا شادلىنىپ ئۇسسۇل ئوينار قومۇشلار،
ھاياتىدا نىجادلىق يۇلتۇزىنى تاپقاندەك.
كۆمۈلمەيدۇ ئىزلىرى پەقەت بىرلا بوۋاينىڭ،
تەقدىرىنى سۆكسۆككە مەڭگۈلۈككە چاتقاندەك.

تۆكۈلگەندە توغراقنىڭ ياپراقلىرى شاراقلاپ،
توشقان بەدەر قاچىدۇ ئۈۋچى كېلىپ قالغاندەك.
باھار بىلەن يۇلغۇنلار چېچەكلىسە باشقىدىن،
سايرىشىدۇ تورغايلار نەيلىرىنى چالغاندەك.

ئۇپۇق بىلەن تۇتاشقان ئۇمىد كۈلگەن يوللاردا،
ئاشۇ بوۋاي پات ـ پاتلا قالار يەنە قويۇندا.
زارلانماستىن بارخانلار سۆيگۈ چۈشەپ ياتىدۇ،
داۋاملىشار ھاياتلىق ئەنە شۇنداق يوسۇندا.

1998 ـ يىلى 12 ـ ئاي.

بەخت تۇرسۇن چىچەكلەپ

بىز چۈشەيلى ئۈسسۈلغا «چىم بۇلاق» نى چالغۇدەك،
پەرىزاتتەك ياسانغىن ئاينى ئىلىپ قولۇڭغا.
نۇر چاچايلى زېمىنغا قۇياش قاراپ قالغۇدەك،
بولۇپ قالدۇق تەقدىرداش، كەلگىن، نىگار،
يېنىمغا.

ئۇپۇق سۆيگەن ئارمانلار ۋىسال قۇچۇپ تاغلاردا،
قانات قېقىپ يايرىسۇن سايە تاشلاپ چۆللەرگە.
سۆيگۈمىزدىن ئەتىرگۈل پورەكلىسۇن تاغلاردا،
سۇ توشۇيلى يۇرەكتە قۇرۇپ كەتكەن كۆللەرگە.

ئۇۋا راسلاپ شىپاڭغا يېنىمىزدا ۋىچىرلاپ،
شېئىر يازساق ئوقۇسۇن قۇشلار چۇچۇك تىللاردا.
بەخت دېگەن بىر ئۆمۈر تۇرسۇن مەڭگۈ چىچەكلەپ،
خىرۇستالدەك چاقنىسۇن پاك نامىمىز دىللاردا.

1999 ـ يىلى 12 ـ ئاي.

چايقىلىدۇ دىلىمدا باھار

تورغاي بولۇپ سايرىساڭ ئەگەر،
يۈرىكىمدە ياساپ بىر ئۇۋا.
نۇر چاچىدۇ قاراڭغۇ ئۆيۈم،
يۇلتۇز كۆچۈپ كەلگەندەك گويا.

ئورمانلاردىن، ئېگىز تاغلاردىن،
ئاۋازىڭنى ئاڭلىسام، نىگار.
تەبىئەتنى كۈلدۈرۈپ تاتلىق،
چايقىلىدۇ دىلىمدا باھار.

ئوكيانلارنى قويۇپ ھەيرەتتە،
سەن روھىمدا كۆكلىسەڭ بەلەن.
نامىڭ بىلەن يېڭى بىر شېئىر،
بىخ سۈرىدۇ باغرىمدا تېرەن.

1999 - يىلى 12 - ئاي.

ئېسىڭدىمۇ ئاشۇ ئورۇندۇق

ئېسىڭدىمۇ ئاشۇ ئورۇندۇق،
يۇلتۇزلارغا كۆمۈلگەن كېچە.
لاۋۇلدىغاچ يۈرەكتە ۋۇلقان،
مۇڭدىشاتتى تۇيغۇ تاڭغىچە.

ئېسىڭدىمۇ ئاشۇ ئورۇندۇق،
هاياجانغا تولغان دەقىقە.
شامالنىمۇ قوغلاپ ئارىدىن،
سۆكۈتلەرگە بەرگەن خاتىمە.

ئېسىڭدىمۇ ئاشۇ ئورۇندۇق،
تۆت قۇلاققا تويۇنغان باغلار.
خىرۇستالدەك پارقىراپ تۇرغان،
قۇياش كەبى جۇلالىق چاغلار.

ئېسىڭدىمۇ ئاشۇ ئورۇندۇق،
بەخت كۈيى ياڭرىغان كېچە.
ئېسىڭدىمۇ ئاشۇ ئورۇندۇق،
سۆيگۈ قۇشى سايرىغان كېچە.

1998 ـ يىلى 3 ـ ئاي.

قۇياشنى تۇتۇپ باق، يېڭى ئېرادا

ئاھ، يېڭى ئەسىرگە چاچقىنىڭ نېمە؟
قىزىلگۇل ۋە ياكى ئۇنەمدۇ قىياق؟
«يىلى ئاتلاش مەن ئۇچۇن ئوڭايكەن» دېمە،
قەدەمدە سەن ئۇچۇن ئېلىنار سىناق.

مەنزىلگە يەتمەستىن نىشاندىن ئېزىپ،
چاكىنا ئىشلارغا قىلمىغىن ھەۋەس.
ئەۋلاتچۇن بىر قامۇس قويمىساڭ يېزىپ،
«ياشىدىم» دېمىگىن سەن تىرىك ئەمەس.

بىخۇدلۇق ئىچىدە تارتماستىن خورەك،
يۇلتۇزدەك شاخلىغىن، ھاياتنى سۆيۈپ.
يولۇڭغا بىراۋلار قازسىمۇ ئورەك،
ئەل ئۈچۈن ياشىغىن شام كەبى كۆيۈپ.

ھودۇقماي مېڭىپ باق ئېگىز قىيادا،
سەن ئۈچۈن بۇ سەپەر ئەمەستۇر قىيىن.
قۇياشنى تۇتۇپ باق يېڭى ئېرادا،
مېھرىڭدىن نۇر ئېمىپ، كۆكلىسۇن زېمىن.

2000 ـ يىلى 12 ـ ئاي.

سەن مېنى سۆيمەكچى بولساڭ ناۋادا

سەن مېنى سۆيمەكچى بولساڭ ناۋادا،
بارخانلار قوينىغا تاشلىغىن قەدەم.
ئاڭلىساڭ يۇلغۇندىن ۋاپادارلىقنى،
توغراقنىڭ شېخىدىن راسلىغىن قەلەم.

سەن مېنى سۆيمەكچى بولساڭ ناۋادا،
ئاشىقنىڭ يېشىنى تېتىپ باق نىگار.
بۇلاقتا سۇغىرىپ قارا چېچىڭنى،
«نۇزۇكنى» ناخشاڭغا قېتىپ باق نىگار.

سەن مېنى سۆيمەكچى بولساڭ ناۋادا،
قوقاسنىڭ ئۇستىدە تۇرۇپ باق كۇلۇپ.
بۆرىلەر ئېتىلسا، ھودۇقماي، گۇلۇم،
رۇستەمدەك ئېلىشقىن يېگىتنى تۇرۇپ.

سەن مېنى سۆيمەكچى بولساڭ ناۋادا،
تاغلارنى قۇچاقلا، مەڭزىڭنى يېقىپ.
تەبىئەت باغرىڭدا كۆكلىسۇن ئەبەد،
مىڭ داستان قالدۇرغىن بۇلاقتەك ئېقىپ.

سەن مېنى سۆيمەكچى بولساڭ ناۋادا،

قوياشقا ئاپارغىن مارسنى ئېلىپ.
دۇنياغا تونۇتقىن ئۇيغۇر قىزىنى،
تىكەنلىك يوللاردا كېيىكتەك مېڭىپ.

2000 ـ يىلى 5 ـ ئاي.

نىگارغا

ئايرىلىش مەڭگۈلۈك ئەمەستۇر گۈلۈم،
ۋايىسما ئۈنچىلىك دەردى - پىراقتا.
توسسىمۇ بۇلۇتلار بارمىقى ئاينى،
پەرۋانە ئاشىقتۇ هامان چىراغقا.

دىلىمىز گوياكى يۇمران مايسىدەك،
تويىمىز هاجەتمەن ئەمەس باغاقتا.
قېچىپ چىق ئۆيۈڭدىن، ئېپ كېتەي سېنى،
قالمايلى «يۈرەكسىز» دېگەن ئاتاقتا.

ئولتۇرۇپ ئىككىمىز ئۇچار گىلەمدە،
كەل، نىگار، كېتەيلى يىراق - يىراقتا.
چىن سۆيگۈ قۇشىمىز بارسۇن پەر قېقىپ،
نۇزۇگۇم تۇنىگەن يېشىل قىرغاقتا.

2001 - يىلى 7 - ئاي.

ئۆخلىغىم بار راسا بىر قېنىپ

ئۆۋىسىدىن قوغلانغان گۆگۈم،
دېرىزەمگە يېپىلدى كېلىپ.
بۈگۈن كېچە هاراق پۇرىماي،
ئۆخلىغىم بار راسا بىر قېنىپ.

بالىلىقتا كۆرگەن چۈشۈمنىڭ،
ئېغىر تىنىپ تۇرار چالىسى.
خاتىرەمنى غاجايدۇ تىنماي،
ئۈستىلىمدە چاشقان بالىسى.

ئېزىپ قالغان ئاچچىق موخۇركا،
مۈگدەپ قالدى سوغۇق تېنىمدە.
ئۆز ئۆيۈمدە تولغىنىپ سۆرلۈك،
دۈرۈت ئوقۇپ ياتتىم ئېچىمدە.

2000 ـ يىلى 3 ـ ئاي.

تۆرمۆش رەڭدار، پايانسىز ئالەم

كۆزەتسىڭىز كىرىپ قوينىغا،
تۆرمۆش رەڭدار، پايانسىز ئالەم.
جەڭگاھ ئۆزى ـ ھايات كەچۆرۆش،
بۆ جەڭگاھتا قىززىقى ـ ئادەم.

1

قول باغلىشىپ بارايلى بۆگۆن،
مەيخانىغا ياكى تانسىغا.
ئۆن نەچچە خىل قورۆما قورۆپ،
تىزىپ قويۆپ ئۆنى ياڭزىغا.
ئىچىپ باققىن سەنمۆ تولدۆرۆپ،
ئاچچىق مەينى قۆيۆپ گاڭزىغا.

«ھەمراھ» بولغان ئاشۆ ئايالنى،
كەيپلىكتە تارتساڭ تانسىغا.
«چىرايلىقكەن» دېسەڭ نازلىنىپ،
ئۆ ماڭىدۆ باشلاپ دالدىغا.
تونۆمايسەن، سالامۆ قىلماس،
بىرىپ قالساڭ ئەته ئالدىغا.

مەست بولغاندەك پۆتكۆل كائىنات،
بىلىنىدۆ مەينىڭ كۆچىدە.

تاپالمايسەن ئۆيۈڭنى چوقۇم،
تاشلاپ كەتسەم ئاشۇ كېچىدە.
سېنى ساقلاپ ئۆيدە ئايالىڭ،
ياتالمايدۇ تەشۋىش ئىچىدە.

2

ئىگراشلىرى ئاجىز بىمارنىڭ،
ئاڭلىنىدۇ ئىشىك تۈۋىگە.
ئېغىپ كېتەر يۈرىكىڭ شۇدەم،
كىرمەي تۇرۇپ كېسەلخانىغا.
پۇل تۆلەيسەن ئىچمەي تۇرۇپمۇ،
كېسەلخانا سوغۇق سۈيىگە.

تۆلىيەلمەي دورا پۇلىنى،
نەچچە كېسەل كۆچۈپمۇ كېتەر.
سىرغىپ چۈشەر بەلكىم ياشلىرىڭ،
كىرىپ قالساڭ ئۇ يەرگە ئەگەر.

3

كۇتۇپخانا قانداق يەر دېسەڭ،
باشلاپ باراي ئۇ يەرگە سېنى.
ئەجدادلارنىڭ، ئانا مىللەتنىڭ،
ساقلىنىدۇ شۇ يەردە گېنى.
بىلىپ قالغىن ئۇلۇغ خەزىنە،
قانداق ئىكەن كۆرۈپ باق قېنى؟

تاپالمىساڭ كۇتۇپخانىنى،
ئەل ئالدىدا ئەمەسمۇ ئۇيات.

بىز ياشىغان يېڭى ئېرادا،
باشلىنىدۇ يېڭىچە ھايات.
ئېدىسونمۇ ئوخشاش ئادەمغۇ،
سەنمۇ شۇنداق كەشپىيات يارات!

4

ئۆز - ئۆزۈڭگە قويۇپ بىر سوئال،
تۇرمۇش نېمە؟ ئويلانغىن ئۇزاق.
يىلتىز تارتسۇن دىلىڭدا باھار،
دوستلىرىڭغا قۇرمىغىن تۇزاق.
ھايات رەڭدار، پايانسىز ئالەم،
ۋۇجۇدۇڭدىن تارانقىن پۇراق!

2000 - يىلى 8 - ئاي.

دىلىمدا بىر ئوت بار، پەقەت ساڭىلا

ئارمانلار مەڭزىمگە سۆيەر ئەركىلەپ،
كەچمىشلەر باشقىدىن شاخلىسا، نىگار.
يانۋاردا توڭلىماي، سېزىمەن راھەت،
تولغىنىپ ئۇيقۇدىن بولساممۇ بىدار.

سېنتەبىر كەلسىلا يۇلقۇنۇپ بىردىن،
ئەقىدەم سەن ئۇچۇن چىقىرار قانات.
ئۆكتەبىر شامىلى ئۇرۇلسا تاتلىق،
دېكابىر كەلسىمۇ كۆكلەر بۇ ھايات.

كۇتۇشلەر ئىچىدە چاقنىغان بەخت،
چايقىلىپ دېڭىزدەك باقار ماڭىلا.
تاڭلارغا ياندىشىپ تۇغۇلار قۇياش،
دىلىمدا بىر ئوت بار پەقەت ساڭىلا.

2000 ـ يىلى 4 ـ ئاي.

ئايال تەبىرى

سۆرىسىمۇ ئېغىر كېمىنى،
مەڭگۈ ياتتۇر ئاڭا ھالسىراش.
دېكابىرنىڭ سوغۇق كېچىسى،
ئۇ، ئۆيۈڭدە پارلىغان قۇياش.

ئىيۇل ئېيى، چۆل كېزىپ يۈرسەڭ،
يۈرىكىنى قىلىدۇ سايە.
قىساي دېسەڭ چېكەڭگە ئەگەر،
ئۇ، بېغىڭدا ئېچىلغان لالە.

زۇكام تەگسە بولۇپ پايپېتەك،
ئاھ، يېنىڭدىن كەتمەيدۇ يىراق.
ئىچەي دېسەڭ، سۇزۇك شۇ قەدەر،
ئالقىنىڭدا ئۇقچۇغان بۇلاق.

ئۆمۈر بويى ئۇقۇپ تۈگىمەس،
ئۇ قېنىڭدا يېزىلغان شېئىر.
ئايال دېمەك ـ باھارغا ياندىش،
ئۇ تېنىڭدە كۆكلىگەن مېھىر.

2000 ـ يىلى 8 ـ ئاي.

دېھقان دادا

سەن قۇشلارغا بولىسەن ئۇۋا،
توڭلىغانغا تىكىسەن جۇۋا.
بەخت ـ نۇسرەت تىلەپ بىزلەرگە،
ئۇخلىماستىن قىلىسەن دۇئا.

قاراڭغۇدا قالساڭمۇ بىراق،
سەن ـ تۇنلەرگە يېقىلغان چىراغ.
ئازابنىلا سۇمۇرۇپ ئۆزۈڭ،
ھالاۋەتتىن تۇرىسەن يىراق.

ۋىناس كېلىپ سۆيسىمۇ نۇرغۇن،
سەنسىز ھايات كۆرۈنەر سولغۇن.
تىنىقىڭنى ئاڭلىسا ئەگەر،
مۇز تاغدىمۇ كۆكلەيدۇ يۇلغۇن.

ئۇمىد بىرلە ئۇپۇقنى يېرىپ،
ماجالىڭدىن كەتسەڭمۇ ھېرىپ.
ئالقىنىڭدا كۈلىدۇ قۇياش!
سەن يۇرىسەن يەنە گۈل تېرىپ.

2000 ـ يىلى 9 ـ ئاي .

چۈشەپ چىقتىم باھارنى يەنە

كۆل سۈيىدەك چايقىلىپ ئاستا،
دېرىزەمدە ئوينايدۇ شامال.
قاڭقىپ چىققان سەرسان ھېسلىرىم،
گۈگۈملاردا ئىزدەيدۇ ۋىسال.

يېتىمسىرەپ كونا ئىشكاپتا،
پىچىرلايدۇ ئالبوم ئېسەدەپ.
ساقىنغاندەك يۇلتۇزۇم كۆكتىن،
ئېغىپ كەتتى يۈرىكىم ئەجەب.

قورسىقى ئاچ ۋەھشىي بۆرىدەك،
ھىجران ماڭا ئېتىلدى ئەنە.
تۆكۈلسىمۇ كەچ كۈز ياپرىقى،
چۈشەپ چىقتىم باھارنى يەنە.

1997 ـ يىلى 8 ـ ئاي.

ياپراقلاردا ھىجران تىۋىشى

چېچەكلىدى ئازاب باشقىدىن،
ئاڭلانمايدۇ يارنىڭ كۈلۈشى.
ئايلىنىمەن تەنھا بۇ كېچە،
ياپراقلاردا ھىجران تىۋىشى.

گۈگۈم ئارا بوغۇق ئاۋازدا،
توۋلىماقتا ھۇۋقۇش تېرەكتە.
«توۋا» دەيمەن پاقا كوركىرار،
ھويلامدىكى تارچۇق ئورەكتە.

يۇلتۇز ئۆچۈپ، ئاينىڭ كۆزىدىن،
مۆلدۈر بولۇپ تۆكۈلدى يېشى.
سىنتەبىردە مۇزلىدى يۈرەك،
ياپراقلاردا ھىجران تىۋىشى.

1998 - يىلى 5 - ئاي.

خوش دېگىن، نىگار

مەن كەتتىم سەھراغا، خوش دېگىن، نىگار،
زورىغا يىغلىماي، تۇرغىنا كۈلۈپ.
ئېيتىپ قوي ئاناڭغا، قىلمىسۇن تەنە،
قايتىلاپ كەلمەيمەن، كەتسەڭمۇ ئۆلۈپ.

مەن كەتتىم سەھراغا، خوش دېگىن، نىگار،
جېدەلسىز تۇرمۇشقا قالىسەن كۆنۈپ.
ساراڭدەك كەلگەننى ئۇسمە كوچىدا،
چېكەڭگە قوش مۇڭگۈز چىقمىسۇن ئۈنۈپ.

مەن كەتتىم سەھراغا، خوش دېگىن، نىگار،
قويۇۋەت چېچىمنى، ئالمىغىن يۇلۇپ.
«مىراس» قىپ ھەتتاكى نەۋرە - چەۋرەڭگە،
ئۈچ جىلغ دەك قېنىمنى بەردىمغۇ بۆلۈپ.

مەن كەتتىم سەھراغا، خوش دېگىن، نىگار،
مۇزلىغان دىللارغا سېلىنسۇن قۇلۇپ.
يۈرىكى ئىسلاشقان، ئۇيقۇلۇق شەھەر،
قىستاڭغۇ بىنالار قالسۇن چۈش بولۇپ.

2001 - يىلى 12 - ئاي.

سەھرادىكى ئاشۇ مۇھەببەت

تۇغۇلىدۇ سۆيگۈ چېچەكلەپ،
سەھرادىكى سۇزۇك تاڭلاردىن.
ئېچىلىدۇ سېرىن پورەكلەپ،
كەتمەن تۇتقان قاداق قوللاردىن.
بەخت كۈيى ئۈزۈلمەس مەڭگۈ،
ھايات كۈلگەن چىغىر يوللاردىن.

ئاشۇ يولدا ئۆسكەن يىگىتلەر،
ئۆگەنمىگەن يالغان كۈلۈشنى.
يار ئىشقىدا قىلدەك تولغىنىپ،
ئۇ تالىلىغان ئوتتا كۆيۈشنى.
ئۇ بىلىدۇ پەقەت ۋە پەقەت،
پەرھات كەبى يارنى سۆيۈشنى.

تانسا دېگەن قانداق ئۇسۇل ئۇ؟
چۈشەنمەيدۇ سەھرا قىزلىرى.
يىگىتىنى كۆرسە ئۇيىلىپ،
ئوت ئالىدۇ ئايدەك يۈزلىرى.
پاراڭلاشسا دۇدۇقلاپ شۇئان،
قولاشمايدۇ قىلغان سۆزلىرى.

ئۇ يەردە يوق باغچە، ئورۇندۇق،
بېدىلىكتە مۇڭدىشار پەقەت.
ئالدامچىلىق، ساختا نازلىنىش،
يات ئۇلارغا ئەبەدىلئەبەد.
خرۇستالدەك پاك ھەم غۇبارسىز،
سەھرادىكى ئاشۇ مۇھەببەت.

1998 - يىلى 8 - ئاي.

ئانا

كۆزلىرىڭدە چاقنىسا بەخت،
ۋۇجۇدۇڭدىن تۆكۈلەر مېھىر.
پەرىشتىلەر ئىگىلسە كۈلۈپ،
چاي قۇيىدۇ ئالدىڭغا خىزىر.

تومۇرۇڭدا ئوينىسا باھار،
ئايىغىڭغا يىقىلار ۋىناس.
چاچلىرىڭدا سەگىسە جاھان،
يۈرىكىڭدە تۇنەيدۇ قۇياش.

تىنچ ئوكيان چايقىلىپ ھەيۋەت،
«ئانا» دەپلا سالىدۇ چۇقان.
پلانېتلار ئارا نامىڭ بار،
سەن مەڭگۈلۈك تۆرەلگەن خاقان.

1998 ـ يىلى 3 ـ ئاي.

ئانا

سىنى كۆرسە چۈشۈپ ئەرشتىن،
خىزىر شۇئان قىلىدۇ ھاپاش.
تەزىم قىلار ساڭا تېۋىنىپ،
ئاھ، ئالدىڭدا تىزلىنىپ قۇياش.

ئالقىنىڭدا تۇنىسە يۇلتۇز،
چاچلىرىڭنى تارايدۇ شامال.
چاچقۇ چېچىپ سىنىڭ ئۆيۈڭگە،
تولۇن ئايمۇ تۇغۇلار ئاۋۋال.

ئايىغىڭدا بىخ سۇرۇپ تېرەن،
تەبىئەتمۇ چىقاردى قانات.
مېھرىڭ بىلەن ياشىرىپ دۇنيا،
گۈل - چېچەككە پۈركەندى ھايات.

بۇغدا كۆلى چايقىلىپ ئاستا،
تەھسىن ئوقۇپ، ئېيتىدۇ غەزەل.
بەختلىك مەن ئاشۇ قولۇڭدا،
ئۆماچ ئەتسەڭ تېتىيدۇ ھەسەل.

1997 - يىلى 4 - ئاي.

مەن، ئۆي، خوتۇن

ئۇخلىيالماي دىمىق ئۆيۈمدە،
تىمىسقىلاپ يۇردۇم كىرپىدەك.
خوتۇنۇمۇ تۇيۇلدى ماڭا،
زورلاپ ئىچكەن قىرتاق پىۋىدەك.

كارۋىتىممۇ قالدى كىچىكلەپ،
مىدىرلىسام چۇشۇپ كەتكۇدەك.
خورەك تارتىپ ياتماقتا ئەنە،
سىمىز خوتۇن جانغا تەگكۇدەك.

جىلە بولۇپ ئۆزۈمدىن ئۆزۈم،
ۋارقىرىدىم كۆككە يەتكۇدەك.
سىگارتىممۇ قالماپتۇ ئەجەب،
تاپالمىدىم بىر تال چەككۇدەك.

1998 ـ يىلى 12 ـ ئاپرېل.

قاراقاش

سەن ئۈچۈن مەڭگۈلۈك باغلانغان رىشتە،
سۆيگۈ بار دىللاردا، بولمايدۇ زاۋال.
پەرىلەر كۆرسە گەر تۇرماس ئەرشتە،
باھارمۇ سىنىڭدە تۇغۇلغاچ ئاۋۋال.

يۇلتۇزلار بېشىڭغا قونسا ئەركىلەپ،
شوخ سابا مەڭزىڭگە قويىدۇ سۆيۈپ.
تولۇن ئاي چىدىماي يۈرسە چۆرگىلەپ،
ۋىناسمۇ يىراقتىن كېلىدۇ كۈلۈپ.

شادلىققا چۆمۈلۈپ ئېيتىدۇ غەزەل،
ئاقساراي چىنارى، مازار تاغلىرىڭ.
ھۆسنىڭ بار كۆيلەشكە جەننەتتىن گۈزەل،
ئون سەككىز سەن تېخى، قىران چاغلىرىڭ.

چېھرىڭدە پارلىسا يەنە بىر قۇياش،
بېغىڭدا بۇلبۇللار سايرايدۇ بەلەن.
قېنىم سەن تومۇردا ئانا قاراقاش،
دىلىمغا ئوت ياقتىڭ سۆيۈملۈك ۋەتەن.

1999 ـ يىلى 8 ـ ئاي.

كۆرمەي تۇرۇپ سېغىنىش

ئون يىلى ئۆتتۈپ ئۇچراشقاندا سەن بىلەن،
چېچەكلىدى يۈرەكتىكى جاراھەت.
دېكابىردا چاپان ئېغىر تۇيۇلدى،
«يۇزگە» چىققاچ بەدەندىكى ھارارەت.

تومۇرلارنىڭ سوقۇشلىرى ئاڭلانسا،
ئوت چاقنىدى ئۇچراشقاندا كۆزىمىز.
دەقىقىدە ئايان بولدى كەچمىشلەر،
سالاملاشتۇق ئۈن - تىنسىزلا ئىككىمىز.

چېھرىمىزدە كۈلكە پارلاپ تۇرسىمۇ،
داۋام قىلدى يەنە كونا ئۇھسىنىش.
ئازاب بولغاچ كۆرۈشۈشنىڭ ئۆزىمۇ،
تاتلىق ئىكەن كۆرمەي تۇرۇپ سېغىنىش.

مىدىرلىماي قېقىپ قويغان قوزۇقتەك،
يىراقتىنلا باش لىڭشىتىپ خوشلاشتۇق.
«ئاكا» دېدى شۇ چاغ قىزنىڭ ئوغلۇمنى،
بىلسەڭ ئەمدى مەڭگۈلۈككە دوستلاشتۇق.

1999 - يىلى 7 - ئاي.

ئەته ساڭا ئۈمىدته باقار

قىزارماستىن ئۈپۈق گىرۋىكى،
چاچقۇ چاچار ئېتىزغا بوۋام.
ئىيۈندىكى دىمىق كېچىدە،
ئورما ئورۇپ هارمايدۇ موماm.

تۆت پەسىلدە بولۇپ پايپېتەك،
دەم ئېلىشقا يەتمەيدۇ چولى.
مىڭ سوم پۇلنى تونىماس ئەجەب،
كەتمەن تۇتۇپ قاپارغان قولى.

قېلىشمايدۇ دېهقاندىن هالى،
«مۇئەللىم» دەپ يۈرگىنى بىلەن.
نامرات ئۆزى لېكىن شام ـ چىراغ،
ئاھ! ئۈنىڭسىز كۇلمەيدۇ ۋەتەن.

كىرپىك قاقماي ئۆتىدۇ شۇنداق،
بىمارلارغا بولۇپ پەرىشتە.
هەسەن ـ هۈسەن قىلىدۇ تەزىم،
«دوختۇر» دېسە كۇلۇپ ئەرشتە.

تارقىتىلماس ئايدا مائاشى،

ئورگاندىكى كادىر ـ ئىشچىنىڭ.
كۆنى قانداق؟ چۈشەنمەس كىشى،
خۇمداندىكى قېرى خىشچىنىڭ.

پۇل سورايدۇ كېلىپ يېنىمغا،
ئامانەت دەپ بانكا خادىمى.
قەرز تۆلەپ يۈرمەكتە ئەنە،
كىتاب سېتىپ شائىر خانىمى.

ئاندا ـ ساندا چىقىرار جېدەل،
ئوقەتچىلەر بازار تالىشىپ.
قېرى تۇلكە ئالىدۇ پايدا،
باشلىق بىلەن بۆرۆن يالىشىپ.

* * *

تۇرمۇش ئېغىر، رەھدار بولسىمۇ،
ئەتە ـ ساڭا ئۈمىدتە باقار.
تاتلىققىنە چايقىلىپ قۇياش،
كۈندە مىڭلاپ تۇغىدۇ باھار!

1998 ـ يىلى 21 ـ ئاپرېل.

ئىسسىقدىمۇ جەنۇبلىق يىگىت

ئىسسىقدىمۇ جەنۇبلىق يىگىت،
چۈشلىرىڭگە كىرەمدۇ بەزى؟
چاقچاق قىلىپ كۈلەمسەن ئەتەي،
سۆيگۈ ئۈچۈن بېرىپ ئالدىڭغا،
گەپ قىلالماي قىزارسا يۈزى.

ساقلاپ سېنى كۈتۈپخانىدا،
گېزىت كۆرۈپ ئولتۇرغان يىگىت.
كىرسەڭ ئەگەر قاراپ قالغىنى،
خىيالىڭدىن كېچەمدۇ غۇۋا.
ياكى ئاڭا قويدىڭمۇ چېكىت؟

بەش يىلى ئۆتۈپ ئىنتىزارلىقتا،
خوشلاشقاندا ئوقۇش تاماملاپ.
«يۈرىكىم» دەپ بەرگەن خاتىرە،
كەچمىشلەرنى ئەسلىتىپ ساڭا.
ئىشكابىڭدا تۇرامدۇ يىغلاپ.

زارىقىشتا يېزىپ لىرىكا،
ئاھ، يولۇڭغا تەلمۈرۈپ ئۇزاق.
ئۇ جەنۇبتا تۇرسىمۇ بۈگۈن،

سەن تەرەپكە ئۇچىدۇ قۇشى،
دادا بولۇپ قالسىمۇ بىراق.

1997 ـ يىلى 4 ـ ئاي.

خوتەن

قاراقاش، يۇرۇڭقاش توختاۋسىز ئېقىپ،
باغرىڭدا چىن سۆيگۈ شاخلىندى تېرەن.
يۇلتۇزلار بېشىڭغا تۆكۈلسە كېلىپ،
قۇياشمۇ سېنىڭدە چاقنىندى بەلەن.

كوئىنلون باغرىدا شەپەقنى سۆيۈپ،
مەڭگۈلۈك كۆكلىگەن بىر ئوماق ۋەتەن.
باتۇرلۇق بابىدا رۇستەم قول بەرگەن،
سەن دېھقان ئاتامنىڭ ئۇۋىسى خوتەن.

1989 - يىلى 5 - ئاي.

ئانا

دىللاردا مەڭگۈلۈك زىكرى بوپ تۇرغان،
تەڭرىنىڭ ئەڭ ئۇلۇغ سۆزىسەن، ئانا.
ۋىناسمۇ بوينىغا تىلتۇمار قىلغان،
تاڭدىكى چولپاننىڭ ئۆزىسەن، ئانا.

قۇياشنىڭ ئاي ئۇچۇن ئاتاپ ياساتقان،
سوۋغىسى - ئۇزۇكنىڭ كۆزىسەن، ئانا.
قەدىمىم ناۋادا بېسىلسا قىيا،
بىر قاراپ ئەگرىنى تۈزىسەن، ئانا.

1994 - يىلى 3 - ئاي.

سۆيگۈ

سۆيگۈ مېھرى ھەر تومۇرغا سىڭگەچكە،
توختىماستىن سوقۇپ تۇرار يۈرەكلەر.
سۆيگۈ بەرگەچ بىزگە پۈتمەس كۈچ - قۇۋۋەت،
گۈل ئاچىدۇ دىلدا ئارزۇ - تىلەكلەر.

سۆيگۈ - قۇياش ئۇنىڭ بىلەن ھەر تاڭدا،
تۇغۇلىدۇ ھەممە ئىشقا كېرەكلەر.
سۆيگۈ - ئىلاھ، ئېگىلمەيدۇ، سىناپ باق،
يەر شارىنى كۆتۈرسىمۇ بىلەكلەر.

1991 - يىلى 4 - ئاي.

ئىلتىجا

ئىزتىراپ ئىلكىدە يۈرۈپ خىيالچان،
مەن سېنىڭ يولۇڭنى قىلىمەن تاۋاپ.
كېتەلمەي يېنىڭدىن يۈرۈيمەن ئەگىپ،
سۆزلىرىڭ يۈرەكنى قىلغاچقا كاۋاپ.

ئەتەي بىر ئىش تېپىپ، بېرىپ ئالدىڭغا،
ئاھ، شەھلا كۆزۈڭدىن ئىزدەيمەن جاۋاب.
يۈرۈيمەن قىينىلىپ، ئاچالماي ئېغىز،
ھالىمغا يەتسەڭ گەر بولامدۇ ساۋاب!

1991 - يىلى 4 - ئاي.

جانانغا

شاھىت تۇرسا سۆزۈمگە - كۆزۈم،
سەن پەرۋاسىز يۈرۈيسەن جانان.
يۈرەك باغرىم بولدى چۇچۇلا،
ئاھ، ھالىمغا يېتىسەن قاچان؟

مەشۇقىنى ئەسىرلەپ كۈتۈش،
ئاشىق ئۈچۈن بولسىمۇ «ئاسان».
ئۆتنى يېقىپ قاچمىغىن ئۇنداق،
سۆيگۈ بېغى بولمىسۇن خازان.

1991 - يىلى 2 - ئاي.

تەقدىر ساڭا ئەگمەيدۇ بويۇن

«بەخت قۇشى قوندى» دېمىگىن،
شەيتان كېلىپ كۆرسەتسە ئويۇن.
«ئامەت» كېتىپ يىقىلساڭ ئەگەر،
باشلىرىڭدا پىرقىرار قۇيۇن.

تۇغۇلغانغا قىلمىغىن نالە،
گاھى ئاچ قال بەزىدە تويۇن.
ھايات دېگەن بىلسەڭ ئاشۇنداق،
تەقدىر ساڭا ئەگمەيدۇ بويۇن.

1998 - يىلى 4 - ئاي.

دوستۇمغا

«ئالىم» ئاتال ئەلنىڭ قەلبىدە،
كومپيۇتېر ئۆگىنىپ ئاداش.
كائىناتنى سىلىپ لەرزىگە،
يەر شارىنى ئەيلىگىن ھاپاش.

قونالىساڭ ئاينىڭ ئۈستىگە،
مەنىلىكتۇر ئاشۇنداق ياشاش.
ئىزدەپ كەلسە ۋىناس يىراقتىن،
ساڭا قاراپ كۈلىدۇ قۇياش.

1998 - يىلى 2 - ئاي.

سەھرا

مۇجەسسەمدۇر گۈزەللىك دېگەن،
جەننەت كۆچۈپ كەلگەندەك گويا.
ئادەملىرى سۆيۈملۈك ئەجەب،
چېچەكلىگەن ئۇ يەردە ھايا.

بېرىپ قالساڭ ناۋادا نىگار،
تۆكۈلىدۇ بېشىڭغا زىبا.
چېكىسىدە قۇياش تۇنۇگەن،
ئۇ ـ ئاشۇنداق غۇبارسىز دۇنيا!

1994 ـ يىلى 2 ـ ئاي.

سەن تۇرۇپسەن بەختتىن يىراق

سەھرادىكى خىلۋەت كەنتتە،
سەن ئىدىڭغۇ ئۇمىدلىك چىراغ.
ئورنۇالدىڭ يۈزۈڭنى نېچۈن،
كۆز تەگمىسۇن دېدىڭمۇ قىزچاق.
ئون ئالتىگە توشمايلا تېخى،
قارىچۇقۇڭدا تۇنەپتۇ چاپاق.
ياشلىق گۈلۈڭ ئېچىلماي تۇرۇپ،
تەقدىر ساڭا قىلدىمۇ چاقچاق.

«ساۋاب» دېسە ئىككىلەنمەستىن،
بىر دۇئاغا بېرىپتۇ سېنى.
«خوتۇن» بولۇپ قېرى موللىغا،
«يۇلتۇزۇم» دەپ يۈرۈپسەن ئۇنى.
قاراپ تۇرۇپ توسماپتۇ ئاناڭ،
داداڭنىڭمۇ يوقمىدۇ ئەقلى.
ياكى تەڭرى كەتتىمۇ ئېزىپ،
بۇ سىرلارنى ئېيتقىنا قېنى؟

باشقىلاردىن ئاڭلىسام «ئىسىت،
ھۆل شاخ قالار، كۆزلىرىدە ياش.
يا قايىنماس ئوچاقتا قازان،

پىشماپتىمىش ئەتكەن پولو ـ ئاش.
قاپاق تۈرۈپ دوق قىلار يەنە،
ئېرى ئىكەن باغرى ئەجەب تاش.
بالا تۈرۈپ بالا باقىدۇ»،
دېدى شۇنداق بۇگۈن قېرى ـ ياش.

يېشىڭ سىڭلىم كىچىك بولسىمۇ،
ئېگىلىپتۇ بەللىرىڭ بىراق.
قىسمەت ئەجەب كەلدىمۇ تەتۈر،
سەن تۈرۈپسەن بەختتىن يىراق.
ئاھ، ئېچىنىپ ئاشۇ ھالىڭغا،
خىياللارغا چۆكىمەن ئۇزاق.
ئادالەتسىز نىكاھ ئىشىغا،
بۇ دۇنيادا يوقمىدۇ سوراق.

1997 ـ يىلى 4 ـ ئاي.

پىستە

چۆرگىلىدى ساراڭدەك گويا،
باغلىرىمنى ئەگىپ كىتەلمەي.
كىرەلمىدى هويلامغا بىراق،
بوسۇغامدىن ئاتلاپ ئۆتەلمەي.

ئىچ ئاغرىتىپ ئەكىردىم ئۆيگە،
«كىچىك ئىكەن، ياۋاش» دەپ بىلىپ.
تاشلاپ بەرسەم قاتتىق زاغرىنى،
تاپىنىمنى يالىدى كىلىپ.

سەمرىگەندە ئۆزگىرىپ بىردىن،
باشقۇرالماس بوپ قالدىم ئەنە.
كاتىكىدە قالمىدى توخۇ،
بالىلارنى چىشلىدى يەنە.

ئۇزاق ئۆتمەي دەمدەلىرىمۇ،
سايراشلاردىن توختىدى تۇگەل.
كىچىك كۆرۈپ پىستە - كۇچۇكنى،
مەن ئاشۇنداق تۆلىدىم بەدەل.

2000 - يىلى 12 - ئاي.

ئايسىز كېچە، مەن يۈرىمەن تەمتىرەپ

ئايسىز كېچە، مەن يۈرىمەن تەمتىرەپ،
ئەنسىز ئاۋاز ئاڭلىنىدۇ قۇلاققا.
ۋۇجۇدۇمنى قاماللىدى ۋەھىمە،
دەرد يەتكەندەك گويا بىر جۈپ بۇلاققا.

ماغدۇرسىزلا پۇتۇم سۆرەپ ماڭىمەن،
يېشىلمىكىم تەس ئوخشايدۇ بۇ كېچە.
يېتىۋالسام بولاتتىغۇ تۈيدۇرماي،
كاپ - كاپ خوتۇن بۇ ئەپتىمنى كۆرگۈچە.

ئۈنتۈپ قالغاچ مەيخانىدا چاپاننى،
توڭلىماقتا بەدەنلىرىم ئۈيۈشۈپ.
ئالدىغاچقا موخۇركامنىڭ شولىسى،
يىقىلدىمەن ئۆز سايەمگە پۇتلىشىپ.

يول بەلگىسىن ئېلىۋالغاچ شەيتانلار،
يۈرمەكتىمەن ھەرقەدەمدە ئېزىقىپ.
گۈگۈم ئارا لەيلەپ يۈرەر شىلەپەم،
مەن يىغلايمەن بوۋاقلاردەك تېلىقىپ.

1994 - يىلى 8 - ئاي.

نىگارنى ئىزدەش

تىنىقىڭنى پۇراپ باقمىدىم،
باھار كۈلگەن ئاشۇ باغلاردىن.
ئاۋازىڭمۇ كەلمىدى يەنە ـ
قۇياش سۆيگەن ئېگىز تاغلاردىن.

چېلىقمىدى كۆزۈمگە نىگار،
گۈل سېۋىتىڭ قەدىم ئورماندىن.
سوراپ باقتىم يېنىش ـ يېنىشلاپ،
ئىزلىرىڭنى كۆكۈچ بارخاندىن.

يەتتە ئىقلىم قالمىدى كېزىپ،
تاپالمىدىم ئۆتۈپ ئوكياندىن.
ئالالمىدىم خەۋىرىڭنى ئەجەب،
ئوت ئىچىگە كىرىپ گۈلخاندىن.

1999 ـ يىلى 12 ـ ئاي.

پىشماپتىمىش ئەتكەن پولو ـ ئاش.
قاپاق تۈرۈپ دوق قىلار يەنە،
ئېرى ئىكەن باغرى ئەجەب تاش.
بالا تۈرۈپ بالا باقىدۇ»،
دېدى شۈنداق بۈگۈن قېرى ـ ياش.

يېشىڭ سىڭلىم كىچىك بولسىمۇ،
ئېگىلىپتۇ بەللىرىڭ بىراق.
قىسمەت ئەجەب كەلدىمۇ تەتۈر،
سەن تۈرۈپسەن بەختتىن يىراق.
ئاھ، ئېچىنىپ ئاشۇ ھالىڭغا،
خىياللارغا چۆكىمەن ئۇزاق.
ئادالەتسىز نىكاھ ئىشىغا،
بۇ دۇنيادا يوقمىدۇ سوراق.

1997 ـ يىلى 4 ـ ئاي.

بىلىپ قال ئۇ دېگەن بۇلۇتسىز ئاسمان.
يۇلتۇزۇڭ بىر ئۆمۈر چېچەكلەپ، يەنە،
ئۇ بولسا دىلىڭدا تۇغۇلار ئارمان.

ئۇ باركى تومۇرۇڭ سوقىدۇ تەكشى،
شۇڭلاشقا ئۇ دېگەن ئۈزۈلمەس ئېقىن.
ئۇ باركى ئۆيۈڭدە كۈلىدۇ باھار،
دېمەك، ئۇ ھەممىدىن قۇياشقا يېقىن!

2000 - يىلى 8 - ئاي.

چېھرىڭدىن نۇر ئېمىپ چاقنىسۇن قۇياش!

مېۋىسىز نوتىنىڭ كېرىكى نېمە؟
ئاھ ئۇرۇپ، يىغلىما يۈز بەرسە چاتاش.
پولاتتەك يېتىلىپ چىقمىساڭ بۈگۈن،
سەن ئۇچۇن مەنىسىز ئۆلۈكتەك ياشاش.

رىقابەت ھەم خىرىس كەلدى يېقىنلاپ،
بىلىپ قال! قەدىمىڭ ئېراغا تۇتاش.
چىن بەخت بېشىڭغا تۇرار تۆكۈلۈپ،
ئويغىنىپ، ئۇپۇققا ئىنتىلسەڭ ئاداش.

چېچىلسۇن ئەل - يۇرتقا مېھرىڭدىن باھار،
چېھرىڭدىن نۇر ئېمىپ چاقنىسۇن قۇياش!
شەرەپ قۇچ بەيگىدە، كۆكلىسۇن ئىزىڭ،
ۋايسىما، مۇز تاغنى قىلساڭمۇ ھاپاش.

2000 - يىلى 12 - ئاي.

جەنۇبتىكى خىلۋەت كەنتتە ...

يۇيۇندۇ قۇياش ھەر كۈنى،
جەنۇبتىكى خىلۋەت كەنتتە.
كەتمەن تۇتۇپ كۆكلىگەن دادا،
تولغىنىدۇ تاتلىق ئۈمىدتە.

قاراماينى چۈشىگەن يىگىت،
ئوغۇت ئۈچۈن يانتاق چاپىدۇ.
شىلدىرلىسا قوناق شاخلىرى،
قورقۇپ چوكان يىراق قاچىدۇ.

توي يۆتكىسە تراكتور بىلەن،
خۇشاللىقتىن كۈلىدۇ موماي.
ئاپتوبۇسنى كۆرسە ئايلىنار،
پويىز كۆرۈپ باقمىغان بوۋاي.

چۆچەك تۇغۇپ بېرەر كەچقۇرۇن،
سۆكسۆك كۆيۈپ قىزىغان ئوچاق.
كۆكتات تاللاپ يۈرمەس ئايال‍لار،
چامغۇرنىلا تونۇيدۇ پىچاق.

«كىنو» دېسە چاپار كېيىكتەك،

ئاياغ كىيىپ كۆنمىگەن بالا.
«پادىچى» دەپ ئاتىلار ئەتە،
باشلانغۇچنى پۈتتۈرۈپ چالا.

قىسىشىدۇ كاككۇك گۈلىنى،
ئەتىر چېچىپ باقمىغان قىزلار.
جەنۇبتىكى خىلۋەت كەنتكە،
تۆكىدۇ نۇر ئالتۇن يۇلتۇزلار.

2000 - يىلى 12 - ئاي.

تاتلىق - تاتلىق ئەسنەيدۇ بالا

كالپۇكىنى قويىدۇ يالاپ،
كىملەرگىدۇر تەلمۈرگەن بالا.
توختىمايدۇ بېكەت ئارىلاپ،
ئاھ كاچكۇلدەك بولىسمۇ تالا.

كونا هارۋا، قېرى ئېشىكى،
كۆمۈلمەكتە ئاپئاق چېچەككە.
ئىككى ئادەم چىقسا يىقىلار،
سوغ تەگدىمۇ ئاجىز ئېشەككە.

يۆلىسمۇ يىقىلار يەنە،
ئېشىكىنىڭ يوقمۇ تۇيىقى؟
قورقىتالماس بىراق بالىنى،
جەنۇبنىڭكى قۇرغاق سوغۇقى.

ئون كوي تاپسا بىر كۈن چۆرگىلەپ،
ئارزۇ - ئۈمىد قۇچار دىلىنى،
ئۆز - ئۆزىگە دەيدۇ پىچىرلاپ،
«تاپشۇرىمەن كىتاب پۇلىنى» .

پىچان چۇشەپ چىقسا ئېشىكى،

تاتلىق ـ تاتلىق ئەسنەيدۇ بالا.
يۈرىكىدە تۇغۇلار قۇياش،
ئاھ، كاچكۇلدەك بولسىمۇ تالا!

2000 ـ يىلى 12 ـ ئاي.

چايقىلىدۇ دىلىمدا باھار

پەر قاقىدۇ ئورمان ئۈستىدە،
قۇشلار بۈگۈن قىلىشىپ ناۋا.
سىلكىنىدۇ ئېگىز تاغلارمۇ،
بەللىرىگە باغلىشىپ تاۋا.

قىياقلىقتا سالىدۇ ساما،
قوزىچاقلاپ تاقلىشىپ ئوماق.
تەبىئەتمۇ ياساندى كۆلۈپ،
ئۇستا رەسسام بەرگەندەك بوياق.

تۇغۇلىدۇ سۆيگۈ چېچەكلەپ،
تىنىقلاردىن تۆكۈلگەچ ئىپار.
ئالقىنىمدا ئوينار كېپىنەك،
چايقىلىدۇ دىلىمدا باھار.

2000 - يىلى 9 - ئاي.

خوتەنلىك ئانا

تەرىپىڭنى كۆيلىسەم ئەگەر،
ئاددىي كىلەر «خىزىر» دەپ ئاتاش.
نىچۆن ساڭا باقمايدۇ بەخت،
سەن جاپانى تۇتقانمۇ ئاداش.
مېھرىڭ بىلەن بىخلىنىپ ئەمما،
نۇر چاچىدۇ دىلىڭدا قۇياش.
شۇ سەۋەبتىن تىزلىنىپ مانا،
سالام بەردىم، خوتەنلىك ئانا.

سۆزلەپ باقاي: كۇلۇپ باقمىدىڭ،
بىردەم ئۆرە تۇرۇپ باقمىدىڭ.
«ئىلچى» دىگەن توپا شەھەرنى،
چۈشۈڭدىمۇ كۆرۈپ باقمىدىڭ.
ئالۋان - سېلىق چىرمىغاچ سىنى،
هايات پەيزىن سۇرۇپ باقمىدىڭ.
سىنىڭ ئۈچۈن تىزلىنىپ مانا،
سالام بەردىم، خوتەنلىك ئانا.

هويلاڭغىمۇ تېرىپ ئوسمىنى،
سىتىپ، تىكىپ ھەتتا پوسمىنى.
نەق مەيداندا بولۇپ پايپىتەك،

ئۆزۈڭ ئەتتىڭ قىر ۋە تۇسمىنى.
غەيرىتىڭدىن بارچە ئادەمنىڭ،
يۇرۇپ كەتتى كۆڭۈل ئاسمىنى.
ئايىغىڭغا تىزلىنىپ مانا،
سالام بەردىم، خوتەنلىك ئانا.

كىيۈەز تىرىپ، پاختىسىز رەختنى،
ئۆزۈڭ كىيىپ، خۇش قىلىپ خەقنى.
ئاز پۇلنىمۇ ئالالماي يەنە،
بانكا ئارا كۆتۈرۈپ چەكنى.
داتلىمايسەن ھەر خىل ئويۇنغا،
ئۇزۇم يېمەي، كۆمسەڭمۇ تەكنى.
ئاھ، يىراقتىن تىزلىنىپ مانا،
سالام بەردىم، خوتەنلىك ئانا.

ئەللىك بەشكە بارسىمۇ يېشىڭ،
تەييار ئەمەس يېيىشكە ئېشىڭ.
قاتتىق زاغرا تۇيۇلار تاتلىق،
قۇرۇت بېقىپ قايغاندا بېشىڭ.
تەڭلىكىڭگە بولالماس دالدا،
يۇرۇڭقاشتىن كولىغان تېشىڭ.
سىنىڭ ئۈچۈن ياش تۆكۈپ مانا،
سالام بەردىم، خوتەنلىك ئانا.

تۇزۇم شۇنداق بولغاچقا قارام،
قىش - ياز بىردەم ئالالماي ئارام.

قەرز تۆلەپ يۈردۈڭ يىلى بويى،
پىلانلىرىڭ بولسىمۇ يارام.
يېلىنمىدىڭ شائجاڭ غوجامغا،
كۆز ياشلىرىڭ ئاقسىمۇ تارام.
سېنىڭ ئۈچۈن ياش تۆكۈپ مانا ـ
سالام بەردىم، خوتەنلىك ئانا.

جۈلدۈر ـ كېپەن بولساڭمۇ ئۆزۈڭ،
تۈن قوينىدا چىراغدۇر كۆزۈڭ.
شىۋىرغاندا تۇرساڭمۇ يېلىڭ،
ۋايىسىراشتىن يىراقتۇر سۆزۈڭ.
چېچەكلىگەچ قولۇڭدا ھايات ـ
ئەل ئالدىدا يورۇقتۇر يۈزۈڭ.
شۇ ئەجرىڭگە تىزلىنىپ مانا،
سالام بەردىم، خوتەنلىك ئانا.

1999 ـ يىلى 3 ـ ئاي.

ئىش ئىزدەش

كىرىپ كەلدى يوقسۇزلۇق غېمى،
دېرىزەمدىن قىستىلىپ ئاستا.
ئالدىراپلا چىقتىم ئۆيۈمدىن،
ئەتىگەندە قىلمايلا ناشتا.

سۇكۇتتىكى ھازىدار چالدەك،
كۆرۈندۇ خەقلەر كۆزۈمگە.
ھېيىقماستىن ھەرە ـ چىۋىنلەر،
قونۇشىدۇ كېلىپ يۈزۈمگە.

چاڭ ـ توزانلىق كىچىك يول بىلەن،
ئىش ئىزدىدىم سوغۇق سەھەردە.
بولاي دېدىم ھەتتا رىكشىچى،
دىپلوم چۈشۈپ قالغان شەھەردە.

2001 ـ يىلى 7 ـ ئاي.

بىزدە بار جاسارەت، غۇرۇر ۋە هايا!

(پاشاگۇل ئىسمائىلنىڭ «يىگىتلەر سىلەر كىم؟ بۇ قەيەر» ناملىق ماقالىسىگە جاۋاب)

پاشاگۇل سوراپسىز، جاۋابىم ئاددىي،
ۋاپادار بىز شۇنداق بىلسىڭىز ئەسلىي.
ئادالەت كۈيىنى ياڭرىتىپ خۇشال،
تاغلاردا تۇنىگەن سادىرنىڭ نەسلى.

بىز شۇنداق يىگىتلەر «ئۆچمەس ئىز» سېلىپ،
چاتقاللىق دالىدا تۇلكە قوغلىغان.
مۇزلىغان تۇپراقنى تېڭىپ يۈرەككە،
قوللارغا چوغ ئېلىپ «هۇررا» توۋلىغان.

هېلىهەم شۇنداق بىز، ۋاپادار ئەركەك!
بىزدە بار جاسارەت، غۇرۇر هەم هايا.
ئات سېلىپ مەنزىلگە قۇچىمىز زەپەر،
ئاڭلاڭلار تاغلاردىن كەلمەكتە سادا.

بۇ تارىم! ئاھ، سىلەر بىزنىڭ قېنىمىز،
هىجراندا باغرىمىز بولمىسۇن يارا.
بۇ يېڭى ئېرادا تۇتۇشۇپ قولنى،
تارىختا چاقنايلى يۇلتۇزدەك گويا.

2001 ـ يىلى 8 ـ ئاي.

دېكابىرنىڭ ئايدىڭ كېچىسى

دېكابىرنىڭ ئايدىڭ كېچىسى،
نىگار بىلەن چىقتۇق سەيلىگە.
سۆيگۈ بىزنى ئەيلىگەچ تۇتقۇن،
كېتىپ قاپتۇق خېلى يەرلىگە.
تۇگىمىگەچ ئوتلۇق پاراڭلار،
تۈن نىسپىدە كەلدۇق مەلىگە.

ئەمما، كايىپ ئۆگەي ئانىسى،
كىرگۈزمىدى يارنى ئۆيىگە.
«سەندەك قىزىم يوق» دېدى بىردىن،
ھەم تۇكۇردى ئۇنىڭ يۈزىگە.
«يوقال» دېدى چالۋاقاپ شۇدەم،
نوقۇپ تۇرۇپ قىزنىڭ كۆزىگە.

چىدىمىغاچ بۇ ھالغا يۈرەك،
ئېلىپ قاچتىم نىگارنى يىراق.
ھۇۋلىسىمۇ سوغۇق شىۋىرغان،
يالقۇنجىدى دىلدا ئىشتىياق.
كىرپىكلەرنى باسسىمۇ قىرو،
بىز سۆيۈشتۇق ئۇزاقتىن - ئۇزاق.

دېكابىرنىڭ ئايدىڭ كېچىسى،
بىز قوغلىشىپ يۈرسەكمۇ شۇنداق.
كەڭ دالىدا يايرىدۇق ئەجەب،
بەخت بىزگە ئاچتى كەڭ قۇچاق.
يۈلتۇزلارمۇ قىلدى تەبەسسۇم،
ئاشۇ ئانا قىلالماس سوراق!

1996 ـ يىلى 12 ـ ئاينىڭ 9 ـ كۈنى.

مۇزلىغان يۈرەك

باھار كۆتۈپ مۇزلىغان يۈرەك،
بىخۇتلىشىپ چىرىگەن تۇيغۇ.
گۆر ئاغزىدا جانسىز خىرقىراپ،
داۋام قىلدى نەس باسقان ئۇيقۇ.

دۇئا تىلەپ ياتسىمۇ بىراق،
ئۆز ئوغلىمۇ قويمايدۇ قاراپ.
ئوزۇق ئىزدەپ يۈرگەن ئىتلارمۇ،
يا چىشلىمەي، تۇرىدۇ قاۋاپ.

قارانچۇقمۇ، ياكى ئادەممۇ،
ئويغانمايدۇ چاقىرساڭ نوقۇپ.
بۇ دۇنيانى ئەتتىمۇ تەرك!
ئۆز - ئۆزىگە كىپەنلىك توقۇپ.

1997 - يىلى 1 - ئاينىڭ 26 - كۈنى.

شائىر سۆيگۈسى

كۈلۈپ يۈرگىن دەيدۇ بەزىلەر،
يىغا ئەلا ساختا كۈلگەندىن.
شۇنداق ياشاپ ئۆتەيلى بۈگۈن،
قورقۇپ كەتمە ئۆلۈم دېگەندىن.
ئۇ دۇنيادا تاپارمىش ۋىسال،
ئۆلگەن ياخشى تىرىك يۈرگەندىن.

ئالاي دېسە جاننى ئەزرائىل،
ھودۇقماستىن بېرىمەن ئاڭا.
بۇ دۇنيادا سەرسان يۈرگىچە،
دوزاخ ئوتى بەختتۇر ماڭا.
نېسىپ قىلسا تەڭرى بېھىشنى،
ئىككى قوللاپ تۇتىمەن ساڭا.

1997 - يىلى 2 - ئاينىڭ 9 - كۈنى.

ئازغۇن سۆيگۈ

سۆيەي دېسەم ئۆزۈمنى بۇگۇن،
بىلەلمىدىم قانداق سۆيۈشنى.
هاياتىمغا قىلىپ، بىر چاقچاق،
تاللىۋالدىم بالدۇر ئۆلۈشنى.

ئەجەپلەنمە سۆزۈمگە ئەمدى،
سېنى تاشلاپ كېتىمەن يىراق.
تۇن قوينىغا يازىمەن شېئىر،
مېنى كۇتۇپ تۇرساڭمۇ بىراق.

بوۋام تۇتقان كەتمەننى ئېلىپ،
چېقىپ تاشلا قەبرەمنى نىگار.
ئۆز - ئۆزىگە خائىن بەندىلەر،
ئۆزگىلەرنى سۆيەمدۇ بىكار.

1997 - يىلى 2 - ئاينىڭ 22 - كۈنى.

ئاققۇن ناخشىسى

بۇ شەھەرنىڭ خالتا كوچىسى،
قايمۇقتۇرۇپ تاشلىدى مېنى.
قاياقتىدۇر ئانامنىڭ ئۆيى؟
يىغلاپ يۈردۈم تاپالماي ئۇنى.

كوچىلاردا تۈنەپ ھەر كۈنى،
جۇدۇن - سوغدا تىترىدىم دىر - دىر.
بەخت تىلەپ بورانلىق سەھەر،
سايىللارغا قوشۇلدۇم ئاخىر.

ئىشىم ئوڭدىن كېلىپ ئاھ بۈگۈن،
تىكلىنىۋالدىم قومۇش كەپىنى.
ئاققۇن بولۇپ ئۇشبۇ شەھەرگە،
ھەيدەپ يۈردۈم كونا مەپىنى.

1997 - يىلى 2 - ئاينىڭ 16 - كۈنى.

ئەلچى قىلىپ قۇياشنى

ئەلچى قىلىپ مەن بۈگۈن ئەشۇ بۈيۈك قۇياشنى،
گۇۋاھلىقچۇن ئالدىڭدا سۆزلىتەيمۇ نىگارىم.
يۈرىكىمنى دانكودەك، مەشئەل قىلىپ ياندۇرۇپ،
ئىشەنگىن دەپ مەن ساڭا، كۆرسىتەيمۇ نىگارىم؟

ھايات رەڭدار بولسىمۇ، ساختىلىققا تولسىمۇ،
بىراق، قەلبىم سەن ئۈچۈن بۇلغانمىغان بىر دېڭىز!
«ساۋاپ» دېگەن ئەنە شۇ، ئىككى ئالەم ئالدىدا،
مۇڭ قاپلىغان دېڭىزدا شاۋقۇن سېلىپ ئۈزسىڭىز.

1997 ـ يىلى 3 ـ ئاينىڭ 8 ـ كۈنى.

تەنھا

خىيالغا بۆلۈنۈپ ئۇياتچان شائىر،
يۇلتۇزغا كۆز قىسىپ ئولتۇرار ئەنە.
مۈڭ باسقان يۈرەكتىن مۇڭلۇق بىر شېئىر،
تىزىلار قۇرلارغا ياش تۆكۈپ يەنە.

بۇ مىسكىن شائىرنىڭ قەلىمى بۈگۈن،
يىغلاڭغۇ شېئىرغا بولدى مۇپتىلا.
چىرمىغاچ دىلىنى يىشىلمەس تۈگۈن،
كۆزىنى يۇلتۇزدىن ئۈزدى شۇندىلا.

شۇ چەكسىز بوشلۇقتىن سۆيگۈ تاپالماي،
ھەسرەتتە بىر قەدەھ ئىچتى تولدۇرۇپ.
تومۇزدا سوغۇقتىن يۇرسە ياتالماي،
يۇلتۇزمۇ يوقالدى تەنھا قالدۇرۇپ.

1997 - يىلى 3 - ئاينىڭ 21 - كۈنى.

يولچى ناخشىسى

گۆرجەك ئېلىپ قوللارغا،
ساۋاپ ئىشقا قېتىلدۇق.
يول ياساشقا بىز شۇنداق،
پەرۋانىدەك ئېتىلدۇق.

يولغا تۆكۈپ ئۇنچە تەر،
باستۇق پەرھات ئىزىنى.
ۋىسال تېپىپ شۇ يولدا،
تاپتۇق بەخت قىزىنى.

جۇدۇن - سوغدا ۋايىسماي،
كۈمۈش ئېقىن ياسىدۇق.
بەخت تىلەپ ئەل - يۇرتقا،
يول ئۈستىدە ياشىدۇق.

1997 - يىلى 4 - ئاينىڭ 9 - كۈنى.

بىر مەيخورغا

بۇ دۇنياغا ئىچىشكە، يارالغاندەك بۇرادەر،
قاۋاقىلا چاپسەن، پۇل كىرسىلا قولۇڭغا.
ئەس - ھوشۇڭنى يوقىتىپ، تاڭ ئاتقاندا كەلگەچكە،
ئايالىڭمۇ ياتالماس، كېچە قاراپ يولۇڭغا.

دەم ئېلىشنى بىلمىگەچ «پوستا تۇرۇپ» قاۋاقتا،
كام ماغدۇر بوپ ياتىسەن، خىزمىتىڭگە بارالماي.
«كاڭگۇك قىلسا ئىش ھەققى بېرىلمىسۇن» دېگەچكە،
قەرىزدار بوپ يۈرسەن، يۈز كوي مائاش ئالالماي.

گاھى كۈنى سوقۇشۇپ، يېرىلغاچقا يۈز - كۆزۈڭ،
بىر ياتقانچە تالاغا چىقالمايسەن ھەپتىلەپ.
مال - بىساتىڭ قالمىغاچ، ئايەم بولسا ھەممىگە،
سالالمايسەن داستىخان، دوستۇڭ كىرسە پەتىلەپ.

شۇنداق ھالغا قېلىپمۇ، ھاراق ئىچىپ سەن يەنە،
چوڭ كوچىدا يېتىپسەن، تويدۇڭمۇيا جېنىڭدىن؟
مەست بولغاندا نەس باسار، بولدى، ئىچمە، بۇرادەر،
ئۆز پۇشتىڭمۇ نومۇس قىپ، ۋاز كەچمىسۇن سېنىڭدىن.

1997 - يىلى 7 - ئاينىڭ 19 - كۈنى.

ھەر ھەپتىنىڭ چارشەنبە كۈنى

ھەر ھەپتىنىڭ چارشەنبە كۈنى،
جەم بولىمىز يىغىن زالىغا.
سۆزلەپ كېتەر باشلىق ئاچچىقلاپ،
بىزمۇ كۆندۈق ئۇنىڭ رايىغا.

قولاشمايدۇ سۆزلىرى ئۇزۇن،
تەنقىد قىلار باشتا بىراۋنى.
ئىنتىزامنى تەكىتلەپ يەنە،
تۇزۇپ چىقار نۇرغۇن «قارار» نى.

قىيسايغاندا سائەت ئىككىگە،
يەتكۈزىدۇ يىغىن روھىنى.
باشلىنىدۇ تۆتتە ئۆگىنىش،
ھەم كايىيدۇ مۇشتلاپ جوزىنى.

يەتتىگە داڭ ئۇرسىمۇ سائەت،
«خەۋەرسىز» دۇر باشلىق بۇنىڭدىن.
«تىرىلدىمۇ ۋالاقتەگكوروپ»
دېگەن ئاۋاز چىقار بۇلۇڭدىن.

ھەر ھەپتىنىڭ چارشەنبە كۈنى،
ئىشخانىدىن كۆچۈپ چىقىمىز.
باشلىنىدۇ تۈگىمەس يىغىن،
تاماكىنى تۈگۈپ چېكىمىز.

1998 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 5 ـ كۈنى.

ھايات، سۆيگۈ، ئۆلۈم …

ياتلاشقان بارماقلار ئۈچراشقان ئاخشام،
تولغىنىپ ئىڭرىدى يىغلاڭغۇ تىلەك.
سۆيۈشلەر مەنىسىز، لەۋلەرمۇ سوغۇق،
ئاداققى تىنىقتا توڭلىدى يۈرەك.

كىرىستقا مىخلانغان ئىيسادەك قېتىپ،
بىر تىلسىز مەخلۇققا ئوخشىدى ئەجەب.
ۋەھىمە قاپلىدى ئەتراپنى شۇ چاغ،
ھېچ ئاۋاز چىقمىدى تۇۋلىسا كۈچەپ.

شارسىمان ئۆڭكۈرگە ئۈچۈرۈپ بوران،
شۇ ساتقىن «سۆيگۈ»نى پالىدى يىراق.
ئۈنتۈپلا كەتتىمۇ ئەزرائىل ئۈنى،
ئەلۋىدا دېدىيۇ، ئۆلمىدى بىراق.

1998 - يىلى 12 - ئاينىڭ 22 - كۈنى.

ماۋزۇسىز

ئارمانلارنى يۇدۇپ تاڭغىچە،
ئۇخلىمايدۇ ئىزغىرىن شامال.
يۇلتۇزلاردىن ئۇزمەي كۆزىنى،
كۈي توكىدۇ بىر ساھىب جامال.

بىراق يارنىڭ ئىشقىدا كۆيۈپ،
ئاشىق يۈرەر تاپالماي ئامال.
ۋىسال قۇچاق ئاچماسمۇ ئاگا،
قۇياش پېتىپ بولمىسا زاۋال؟

1999 - يىلى 9 - ئاينىڭ 5 - كۈنى.

كىرىپ قالساڭ چۈشۈمگە، نىگار

كىرىپ قالساڭ چۈشۈمگە، نىگار،
ھاياجاندا سالاتتىم چۇقان.
بېشىم كۆككە يېتەتتى شۇ چاغ،
مەن جاھانغا بولغاندەك خاقان.

ياستۇقۇمدا ئۆستۈرۈپ گۈلنى،
دەستە قىلىپ تۇتاتتىم ساڭا.
«ئويغىنىڭ» دەپ چاقىرسا ۋىناس،
«كىتاب» سۇنۇپ بىرەتتىم ئاڭا.

قەدەھ سۇنۇپ كېچە كۆزىدە،
كىرىپ قالساڭ چۈشۈمگە ئەگەر.
تاڭ ئاتماسقا ئوقۇتۇپ ئايەت،
سېنى تۇتۇپ قالاتتىم، نىگار.

2000 - يىلى 2 - ئاينىڭ 28 - كۈنى.

ئەته ساڭا ئۇمىدته باقار

قىزارماستا ئۈپۈق گىرۋىكى،
چاچقۇ چاچار ئېتىزغا بوۋام.
ئېيۇندىكى دېمىق كېچىدە،
ئورما ئوروپ هارمايدۇ مومام.

تۆت پەسىلدە بولۇپ پاي ـ پېتەك،
دەم ئېلىشقا يەتمەيدۇ چولى.
مىڭ سوم پۇلنى تونىماس ئەجەب،
كەتمەن تۇتۇپ قاپارغان قولى.

قېلىشمايدۇ دېهقاندىن هالى،
«مۇئەللىم» دەپ يۇرگىنى بىلەن.
نامرات ئۆزى لېكىن شام ـ چىراق،
ئاھ، ئۇنىڭسىز كۇلمەيدۇ ۋەتەن.

كىرپىك قاقماي ئۆتىدۇ شۇنداق،
بىمارلارغا بولۇپ پەرىشتە.
هەسەن ـ هۇسەن قىلىدۇ تەزىم،
«دوختۇر» دېسە كۇلۇپ ئەرىشتە.

كۆروپ بېقىڭ ئورگان كادىرى،

شەنبەدىمۇ ئىشلەيدۇ كېلىپ.
ھەر كۆنلۈكى يازار تەسىرات،
بارماقلىرى كەتسىمۇ تېلىپ.

پۇل سورايدۇ كېلىپ يېنىمغا،
ئامانەت دەپ بانكا خادىمى.
قەرز تۆلەپ يۈرمەكتە ئەنە،
كىتاب سېتىپ شائىر خانىمى.

ئاندا - ساندا چىقىرار جىدەل،
ئوقەتچىلەر بازار تالىشىپ.
قېرى تۆلكە، ئالىدۇ پايدا،
باشلىق بىلەن بۇرۇن يالىشىپ.

* * *

تۇرمۇش ئېغىر، رەھدار بولسىمۇ،
ئەتە - ساڭا ئۈمىدتە باقار.
تاتلىققىنە چايقىلىپ قۇياش،
كۆندە مىڭلاپ تۇغىدۇ باھار.

2000 - يىلى 8 - ئاينىڭ 24 - كۈنى.

چېھرىڭدىن نۇر ئېمىپ چاقنىسۇن قۇياش

مېۋىسىز نوتىنىڭ كېرىكى نېمە؟
ئاھ ئۇرۇپ، يىغلىما يۇز بەرسە چاتاش.
پولاتتەك يېتىلىپ چىقمىساڭ بوگون،
سەن ئۇچۇن مەنىسىز ئۆلۈكتەك ياشاش.

رىقابەت ھەم خىرس كەلدى يېقىنلاپ،
بىلىپ قال! قەدىمىڭ ئىراغا تۇتاش.
چىن بەخت بېشىڭغا تۇرار تۆكۈلۈپ،
ئويغىنىپ، ئۇپۇققا ئىنتىلسەڭ ئاداش.

چېچىلسۇن ئەل - يۇرتقا مېھرىڭدىن باھار،
چېھرىڭدىن نۇر ئېمىپ چاقنىسۇن قۇياش.
شەرەپ قۇچ بەيگىدە، كۆكلىسۇن ئىزىڭ،
ۋايىسىما، مۇز تاغنى قىلساڭمۇ ھاپاش.

2000 - يىلى 12 - ئاينىڭ 31 - كۈنى.

ئىگىسىز ئۆي

تولۇپ كەتكەن قۇمۇش ـ يانتاقنا،
ھويلا ئەمەس جاڭگالنىڭ ئۆزى.
ئىشىكلىرى چۇۋۇلغان، ھەتتا ـ
كۆرۈنمەيدۇ توشقاننىڭ ئىزى.

تام تۇۋىدە دومسىيىپ تۇرار،
يۇلغۇن شېخى كۆرمىگەن ئوچاق.
ئەتۇر قاراپ ياتار پەرۋاسىز،
ئاشخانىدا داتلاشقان پىچاق.

تۇز، ماي چۇشەپ كونا قازناقتا،
يېتىمسىراپ يىغلايدۇ قازان.
چاشقان تۇغۇپ ياتقان سۇپىدە،
تۇكۇچ تىترەپ تۇرىدۇ ئاران.

يىغىلمىغان يوتقان، كۆرپىلەر،
دېرىزىدىن كىرمەكتە بوران.
پۇچۇق كۇلدان چىرقىرار ئەنسىز،
ئۆي ئىگىسى يوقالغان قايان؟

2001 ـ يىلى 1 ـ ئاينىڭ 28 ـ كۈنى.

يامغۇردەك تۆكۈلدى ھېجران يېشىمىز
(روزى سايىتقا مەرسىيە)

تارىممۇ جۇڭغارمۇ مۈڭلىنىپ بۈگۈن،
«روزاخۇن نەدە» دەپ ئىزدەيدۇ سىزنى.
چولپاندەك نۇر چېچىپ كەتتىڭىز ئەجەب،
جۇدالىق ئوتىدا قالدۇرۇپ بىزنى.

يەتكەندە شۇم خەۋەر چېقىلىپ چاقماق،
زۇلمەت بوپ تۇيۇلدى بىزگە بۇ جاھان.
يامغۇردەك تۆكۈلدى ھېجران يېشىمىز،
ئۆرتىگەچ دىللارنى پىغانلىق چۇقان.

ئالدىراش بولسىمۇ تاشلاپ كەتمەننى،
دۇئادا دېھقاننىڭ قاداق قوللىرى.
ھەسرەتتە گوياكى تۇتقاندەك ماتەم،
شۇمشىيىپ، مەرىمەس كالا ـ قويلىرى.

بارخانلار قوينىدا قېرى توغراقمۇ،
«جەننەتتە ياتسۇن» دەپ قىلىدۇ ندا.
ئورنىغاچ نامىڭىز يۈرەك ـ يۈرەككە،
«روزاخۇن ھايات» دەپ ياڭرايدۇ سادا.

2001 ـ يىلى 9 ـ ئاينىڭ 9 ـ كۈنى.

يېتىمسىراپ قالدىم ئايەمدە

سەن پەتىلەپ كەلمىگەچ بوگۇن،
يېتىمسىراپ قالدىم ئايەمدە.
ئاھ، باشقىغا كەلمەيدۇ تىلىم،
سەنلا باردەك كەڭرى ئالەمدە.

يوللىرىڭغا قاراپ، نىگارىم،
قېيىپ بېشىم، تالدىم ئايەمدە.
ئېچىشىدۇ يۈرىكىم قاتتىق،
بىرلا يۈرەك بارغۇ ئادەمدە.

شۇئۇرغاندا ئۈنسىز ياش تۆكۈپ،
ساتارىمنى چالدىم ئايەمدە.
نىچۈن، نىگارىم كەلمەيسەن يېنىپ،
بارمۇ چايان مېنىڭ سايەمدە؟

2003 - يىلى 4 - ئاينىڭ 27 - كۈنى.

ئۇخلىغۇالسۇن قەلبىمىزدە ئاققۇلار

هايات قىسقا، گۈزەل دۇنيا قۇرايلى،
بۇ دۇنيانى گۈل - چېچەككە ئورايلى.
چىن سۆيگۈنى يۇلتۇزلاردەك شاخلىتىپ،
تەبىئەتكە ئىپار چېچىپ تۇرايلى.

يىراق دېمەي مارىسقىمۇ بارايلى،
ئايدا تۇرساق، قۇياشقىمۇ قارايلى.
نېلۇپەردەك پورەكلىسۇن ئارمانلار،
چېچىمىزنى تاڭ نۇرىدا تارايلى.

ئەجرىمىزدىن تاغقا مۆھۈر باسايلى،
ئەقىدىنى زۇننار قىلىپ ئاسايلى.
ئۇخلىغۇالسۇن قەلبىمىزدە ئاققۇلار،
كەلگىن! نىگار، ئىللىق ئۇۋا ياسايلى.

ئۇيغۇر دېھقانلىرى

بۇ ئەزىز تۇپراقتا باغرىنى ياققان،
ئەل - يۇرتىنىڭ سادىر[1] دەك سۆيىدە ئاققان.
بىلىنى رۇسلاشقا يەتمىگەچ چولى،
ئالدىراش چىشىدا ئۇرۇقچا چاققان.
بىر تال ماش كۆرۈنسە ھودۇقماي شۇئان،
كۇلۇپلا گۇلخانغا قولىنى تىققان.
قۇياشتەك نۇر چېچىپ ئۇپۇقتىن چىققان،
ئۇيغۇر دېھقانلىرى ـــ كۆيۈمچان دېھقان.

ئوخشىماس ۋە لېكىن ھەممە دېھقانلار،
ئەسلىدە دېھقانغۇ ئايغا قونغانلار.
بىلمەسمىش كەتمەننى ياۋروپادىكى
ھاشارغا چىقمايلا دېھقان بولغانلار.
تۇتقۇزۇپ قويغانمۇ تەگرى كەتمەننى،
تارىمدا قالدىغۇ يازدا توڭغانلار.
كەتمەننى قۇچاقلاپ ياتقىنى ياتقان،
ئۇيغۇر دېھقانلىرى ـــ ئىشلەمچى دېھقان.

بىزدىكى دېھقانلار ئۆزگىچە دېھقان،

---

① سادىر پالۋان

قىشتىمۇ دەريادىن قاشتېشى تاپقان.
كۆكلىتىپ بارخاننى خۇددى پەرھاتتەك،
قولىنى بازغان قىپ تاغلارنى چاققان.
ئۆزلىرى ياخشىراق قىلمايلا ناشتا،
ئاھ، يۈرەك قېنىدا دۇنيانى باققان.
ھەيرانمەن جاپانىڭ ھەممىنى يىغقان،
ئۇيغۇر دېھقانلىرى — جاپاكەش دېھقان.

خېزىر ئۇ، سىز - بىزگە ھايات يولىدا،
راسلايدۇ بېھىشنى ئىككى قولىدا.
ئارمىنى نېلۇپەر، ئىستىكى ئاققۇ،
غەيرىي بىر نىيەت يوق خىيال - ئويىدا.
ھاردۇقى چىقىدۇ يۇلتۇزلار بىلەن،
شاتلىقى، كۈلكىسى ئېتىز بويىدا.
ئەل - يۇرتنىڭ سادىر دەك سۇيىدە ئاققان،
ئۇيغۇر دېھقانلىرى — خېزىردەك دېھقان.

ھارمايدۇ كەتمەننى كۈچەپ چاپسىمۇ،
سەزمەيدۇ قورسىقى شۇنداق ئاچسىمۇ.
«ئىشچان» دەپ ۋىناسمۇ كېلىپ يىراقتىن،
كۆرەڭلەپ كەتمەيدۇ، چاچقۇ چاچسىمۇ.
ۋايسىماس كارىغا، داتلىماس يەنە،
يىل - يىللاپ جاڭگالدا بوز يەر ئاچسىمۇ.
يەر دېسە زەي كۆرمەي باغرىنى ياققان،
ئۇيغۇر دېھقانلىرى — ئىشلەمچى دېھقان.

تېرىپ ئۇ شال، بۇغداي، كېۋەز ھەم قوناق،
نە ئۈچۈن باي بولۇپ تاپمىدى روناق؟
بۇ يىلمۇ ئامىتى كەلمىدى ئىسىت!
كۆزى كور ۋە ياكى بولمىسا چولاق.
تۆت قويى مەرەيدۇ، ئوت يىمەس ئەجەب،
سۇ قۇيسا چىلەكلەپ توشمىغاچ ئۇلاق[1].
سەۋەب شۇ موھتاجلىق گېلىنى سىققان،
ئۇيغۇر دېھقانلىرى — جاپاكەش دېھقان.

ھوسۇلنى ئاز - كۆپى سۇ ۋە ئەيدىكەن[2]،
توخۇمۇ چۈشۈپلا ئاش - نان يەيدىكەن.
بەزىلەر گىدىيىپ يۈرگىنى بىلەن،
قىزارماي ئاش - ناننى ھارام يەيدىكەن.
يېتىپلا يىگەچكە ئاشقازان تۆشۈك،
ئوكۇلى ئىسىقلىق ئۆزى قەي[3] دىكەن.
نەدىكەن دېھقاندا شۇنچىلىك جىق قان،
ئۇيغۇر دېھقانلىرى — كۆيۈمچان دېھقان.

شەرىئەت ھارامنى - ھالال دېمەيدۇ،
پەش دېسەك مۈشۈكنى بەزنى يېمەيدۇ.
كۆلكۈندە ئاچ قورساق قېلىپ نەچچە كۈن،
ھاشاردا تاش چېپىپ، كەتمەن بىلەيدۇ.

---

① مال سۇغۇرىدىغان ياغاچ داس.
② ئوغۇتلاش.
③ قۇسۇش، قەي قىلىش.

بىلىپ قال دېھقانلار ئېتىز - ئېرىقتا،
سۇ توشۇش ئۇچۇنلا نەچچە تۇنەيدۇ.
ئەل - يۇرتىنىڭ سادىر دەك سۇيىدە ئاققان،
ئۇيغۇر دېھقانلىرى ھەقىقىي دېھقان.

شۇڭا بىز دېھقاننى ھاڭغا تەپمەيلى،
ئۆزئارا ئالداپلا ئۆتۈپ كەتمەيلى.
نەسلىمىز دېھقاندۇر، ئۆزىمىزمۇ ھەم،
قىززىغان كۆڭلىگە سۇنى سەپمەيلى.
قۇرۇلما تەڭشەلدى، ھاۋا تەڭشەلسۇن،
تۇڭلۇكنى يوغان ئاچ، ھەرگىز ئەتمەيلى.
ئەل - يۇرتىنىڭ سادىر دەك سۇيىدە ئاققان،
ئۇيغۇر دېھقانلىرى — مېھرىبان دېھقان.

2003 - يىلى 3 - ئاينىڭ 27 - كۈنى.

بايرىمىڭلار مۇبارەك

قىز چوكانلار، خانىملار،
زەپەر قۇچقان ئايىملار،
بىر سۆزۈم بار دائىملا،
بايرىمىڭلار مۇبارەك.

خىزىر دېگەن ئۆزۈڭلار،
چولپان تۇغار كۆزۈڭلار،
شۇڭا يورۇق يۈزۈڭلار،
بايرىمىڭلار مۇبارەك.

مېھرىڭلاردىن تاڭ ئاتار،
قولۇڭلاردا كۈن ياتار،
ئاۋازىڭلار بىر ساتار،
بايرىمىڭلار مۇبارەك.

سىلەر ھايات بۇلبۇلى،
بەيگىلەرنىڭ دۇلدۇلى،
ئەركەكلەرنىڭ ئوڭ قولى،
بايرىمىڭلار مۇبارەك.

كۈلكەڭلەردىن قۇت ياغار،

ھەممىتىڭلار مىڭ تاغار،
يۈرىكىڭلار ئاپئاق قار،
بايرىمىڭلار مۇبارەك.

گۈزەللىكتە ئاي سىلەر،
چاڭقاق دىلغا چاي سىلەر،
خىسلەتلەرگە باي سىلەر،
بايرىمىڭلار مۇبارەك.

بىرگە بارساق بارخانغا،
ياكى چەكسىز ئورمانغا،
جان قوشۇلار بۇ جانغا،
بايرىمىڭلار مۇبارەك.

بايرام بۈگۈن ئويناڭلار،
ساما سېلىپ قايناڭلار،
مەڭگۈ شۇنداق ئايناڭلار،
بايرىمىڭلار مۇبارەك.

2003 - يىلى 3 - ئاينىڭ 3 - كۈنى

رومالىنى يەنە پۇراپ يۇرگۇم بار

رومالىنى يارىمنىڭ يەنە پۇراپ يۇرگۇم بار،
«ساراڭ» دېسە باشقىلار پەرۋايىمغا ئالمايمەن.
ھىجران ئۆرتەپ يۇرەكنى پارە قىلسا مەيلىكى،
ئۇنتۇش ئۇچۇن كوننى يېڭىسىگە چالمايمەن.

ۋاپادارلىق كۇيىنى زىكرى قىلىپ ھەر تاڭدا،
قۇياش سۆيگەن تاغلارغا ئوخشىتىمەن ئەتەمنى.
بارخانلاردا كۆكلەيدۇ يۇلتۇز تۇغۇپ ئەقىدەم،
يارانقانغۇ تەڭرىمۇ بىر جۇپ قىلىپ ئادەمنى.

ھايات دېگەن رەڭگا ـ رەڭ قىسمەتلەرگە تويۇنغان،
يىغلىمايمەن ئاھ ئۇرۇپ يارىم يىراق كەتكەنگە.
شاھ سانالماس قەسىردە ئولتۇرسىلا گىدىيىپ،
شاھ بىلىنەر سائىلمۇ ھاجىتىگە يەتكەنگە.

رومالىنى شۇ يارنىڭ يەنە پۇراپ يۇرگۇم بار،
ئاھ، يارىمنى تاپىمەن مۇز ئوكيانغا كەتسىمۇ.

ئاھ ـ يۇلتۇزدىن كۈنلەيمەن — يەنە كېلىپ قۇياشتىن،
ئېچىشىدۇ يۈرىكىم شامال سىيپاپ ئۆتسىمۇ.

2003 ـ يىلى 6 ـ ئاينىڭ 10 ـ كۈنى.

تاڭغا يانداش ناخشىلار

يېقىنلىشاي دېسەڭ گەر شەرتلىرىگە زامانىنىڭ،
يۇقتۇرمىغىن ئۆزۈڭگە قارىسىنى قازانىنىڭ.
نېلۇپەردەك كۆكلىسۇن دىلىڭدىكى ئارمانلار،
ئىنسان دېگەن ئەڭ ئۇلۇغ غوجىدارى جاھانىنىڭ.

«بۇلبۇل» دەيدۇ باشقىلار بۇلبۇل كەبى سايرىساڭ،
گۇل كۆرۈنەر چۆللەرمۇ گۇل كۆزىدە قارىساڭ.
قۇياش سۆيەر چېھرىڭگە بوۋاقلاردەك ئەركىلەپ،
نەزەر سېلىپ يىراققا ئاق - قارىنى ئايرىساڭ.

ئاقىل بولسا تەدبىرىڭ تەقدىر ساڭا باش قويار،
مېھمان قىلىپ خىزىرمۇ كالا - تۆگە، قوي سويار.
رازى بولۇپ بوۋاڭمۇ «ئوغۇلكەن» دەپ ماختىسا،
گۇل تۇتىشىپ ئالدىڭدا پەرىلەرمۇ تىك تۇرار.

ئۈمىدىنى مىللەتنىڭ ئېيدىسوندەك ئاقلىغىن،
ئەل قەلبىدە نۇرانە يۇلتۇز بولۇپ چاقنىغىن.
چېچەكلىسۇن يۇلتۇزدەك تاڭغا يانداش ناخشىلار،
نۇزۇگۇمنى سېغىنساڭ كىيىك كەبى تاقلىغىن.

2003 - يىلى 7 - ئاينىڭ 7 - كۈنى.

ھىجراندا كۆزۈم ياش، يازدىم لىرىكا

سەن كەتتىڭ، مەن قالدىم تىپىرلار يۈرەك،
مەنىسىز ئەمەسمۇ نىگارسىز ياشاش.
كېيىكتەك شوخ بۇلاق ئوقچۇماس بۈگۈن،
قاقاقلاپ بىر قېتىم كۈلمىدى قۇياش.

سۈكۈتتە شۈمشىيىپ قىران جىگدىلەر،
ماي ئېيى كەلسىمۇ تاراتماس پۇراق.
«كاككۇك» دەپ چاقىرماس زەينەپ باغلاردا،
جەنۇبنى تاشلاپلا كەتتىمۇ يىراق.

مۆڭلىنىپ ھەسرەتتە سارغايغان ياپراق،
بىز ماڭغان يوللارغا تۆكۈلەر ئەنسىز.
خاقان بوپ تۇرسامۇ بەخت گۈللىرى،
ئاھ، پۈۋلەپ تۇرسامۇ ئېچىلماس سەنسىز.

ھىجراندا كۆزۈم ياش، يازدىم لىرىكا،
ئايرىلىش مەڭگۈلۈك ئەمەستۇر ھامان.
ۋىسالسىز كۈنلەرمۇ قالار چۈش بولۇپ،
نېلۇپەر گۈلدەك چايقىلىپ زامان.

2001 ـ يىلى 12 ـ ئاي.

مەن سەندىن ئايرىلىپ قالسام ناۋادا

مەن سەندىن ئايرىلىپ قالسام ناۋادا،
ھىجراندا ياش تۆكۈپ يىغلايدۇ قۇياش.
ئاھ، بۇنداق قىسمەتتىن ئاغرىنىپ چوقۇم،
«ھەسەن ۋە ھۈسەن» مۇ بولمايدۇ ئاداش.

مەن سەندىن ئايرىلىپ قالسام ناۋادا،
باھارمۇ قايتىلاپ كەلمەس ھېچقاچان.
ئورمانلار ئورنىدا تۇرالماس ئۆرە،
شىۋىرغان ئارىلاش ھۆركىرەر بوران.

مەن سەندىن ئايرىلىپ قالسام ناۋادا،
مۇز تاغلار شەھەرنى قىلىشار قامال.
يۇكۈنۈپ ماتەمدە، چۇشۇرۇپ بايراق،
يەر شارى ئايلانماي توختار ئېھتىمال.

مەن سەندىن ئايرىلىپ قالسام ناۋادا،
يۇز بېرەر جاھاندا توپان بالاسى.
كەپتەرمۇ چىشلىمەس زەيتۇن شېخىنى،
مەڭگۈگە كۆرۈنمەس جانلىق قارا سى.

2001 - يىلى 12 - ئاي.

چاقىرغۇ سايراشتىن توختىغان كۈنى

چاقىرغۇ سايراشتىن توختىغان كۈنى،
بەدىنىم يېنىكلەپ كېتىدۇ قەۋەت.
شەنبە ھەم يەكشەنبە ماڭا تەئەللۇق،
باشلىقىم كايىپلا كېتىدۇ پەقەت.

چاقىرغۇ سايراشتىن توختىغان كۈنى،
بالىلىق چۈشۈمنى كۆرىمەن يەنە.
«ئاخىرى سىرتماقتىن ئازاد بولدۇڭ» دەپ،
دوستلىرىم كېلىدۇ گۈل تۇتۇپ ئەنە.

چاقىرغۇ سايراشتىن توختىغان كۈنى،
بارخانلار قوينىدا چاپىمەن كۈلۈپ.
مۆكىلەڭ ئوينىسام توشقانلار بىلەن،
توغراقلار مەڭزىمگە قويىدۇ سۆيۈپ.

چاقىرغۇ سايراشتىن توختىغان كۈنى،
مەيخانا چۆلدەرەپ قالىدۇ چوقۇم.
زورىغا ئوينىماي سوغۇق تانسىنى،
ئۆزۈمنىڭ بولىدۇ بىر جۈپ قول - پۇتۇم.

چاقىرغۇ سايراشتىن توختىغان كۈنى،

قومۇش نەي چالىمەن جىرالار ئارا.
رېزىنكە ئاياغنى تاشلاپ يىراقتىن،
ۋىناسمۇ كېلىدۇ چاچلىرى قارا.

چاقىرغۇ سايراشتىن توختىغان كۈنى،
قانغۇدەك ئۇخلايمەن پۈرىماي هاراق.
بولدى بەس! ئەركەمگە قويۇۋەت مېنى،
چاقىرغۇ، نېرى تۇر! سەن ئۈچ مىڭ تالاق.

2001 - يىلى 11 - ئاي

سۆيگۈ قۇشۇڭ سايرىماي تۇرۇپ …

كۆتۈشلەرگە قويمىغىن چېكىت،
ئاق ـ قارىنى ئايرىماي تۇرۇپ.
نازۇك دىلىڭ چەكمىسۇن ئازاب،
سۆيگۈ قۇشۇڭ سايرىماي تۇرۇپ.

گۈگۈم ئارا يۇرمىگىن تېنەپ،
ئۇلۇغ ئوكيان كەتسىمۇ قۇرۇپ.
تۆكۈلمىسۇن ئۈنچە ياشلىرىڭ،
سۆيگۈ قۇشۇڭ سايرىماي تۇرۇپ.

ئۆزگىلەردىن تىلىمە جۇۋا،
قار شىۋىرغان تۇرسىمۇ ئۇرۇپ.
هايات دېگەن مۇشۇكەن دېمە،
سۆيگۈ قۇشۇڭ سايرىماي تۇرۇپ.

نالە قىلما، يىغلاپ تەڭرىگە،
ئالتۇن ـ چىنەڭ كەتسىمۇ سۇنۇپ.
تەتۈرسىگە چۈشمىسۇن ئىزىڭ،
سۆيگۈ قۇشۇڭ سايرىماي تۇرۇپ.

2002 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

ئايرىلغاندا يارىم سىنىڭدىن

بىسىلماقتا قەدىمىم تەتۈر،
زامان ئاخىر بولدىمۇ ئەجەب.
بىلەلمىدىم ئۆيۈم ئىشىكى،
ئېچىلمايدۇ تەپسەممۇ كۈچەپ.

ئۆزۈم باققان ياۋاش بويناقمۇ،
غەزەپ بىلەن ئېتىلدى ماڭا.
دەمدەرلىرىم ئۈنلىمەس بۈگۈن،
شىكەر چىچىپ بەرسەممۇ ئاڭا.

توختىمايدۇ ياكى ئېسەدەش،
يامغۇر بولۇپ تۆكۈلدى يېشىم.
ئايرىلغاندا، يارىم، سىنىڭدىن،
ئەنە شۇنداق ئاغرىدى بېشىم.

1998 ـ يىلى 2 ـ ئاي.

بىر چېكىتتە تۇرساقمۇ لېكىن

بوسۇغامنى چېقىپ تاشلىدىم،
ياخشى كۆرۈپ پەقەت سېنىلا.
بىر چېكىتتە تۇرساقمۇ لېكىن ...
ئازاب كۈتۈپ تۇرار مېنىلا.

سايىدەكلا ئەگىشىپ ساڭا،
شاماللاردەك يۈرسەم ئەركىلەپ،
تاتلىققىنا تولغىنىپ پەقەت
چۈشەپ چىقتىم كېچە - كېچىلەپ.

ئېلىۋەرگە ئوخشاتتىم كۆرۈپ،
قار ئۈستىدە قالغان ئىزىڭنى.
ساقلاپ تۇرۇپ يەسلى ئالدىدا،
تونۇۋالدىم ئوماق قىزىڭنى.

مۇز ئۈستىگە يىقىلغان چالدەك،
يېتىپ كەتسەم قوپالماي ئەگەر.
ئىككىلەنمەي
بۇزۇپ سىزىقنى،
يۆلىگىلى كېلەمسەن، نىگار؟

2002 - يىلى 1 - ئاي.

تەتۈرسىگە قويۇلغان چېكىت

جەنۇبتىكى خىلۋەت بىر كەنت،
ئاپتاپ سۇنار كۈنگە قاقلىنىپ.
بارخانلاردەك چوقچىيىپ پەقەت،
كونا بىر ئۆي قالغان ساقلىنىپ.

ئۆي ئىچىدە سوغۇق تەر بېسىپ،
سۇنۇق كۈلدان تۇرار يۆتىلىپ.
سەكرەپ يۈرۈپ قىسماق ئۈستىدە،
ئوزۇق ئىزدەر چاشقان ھۆرپىيىپ.

غىچىرلايدۇ سۇۋاقسىز تاملار،
بىر - بىرىگە سۈركىلىپ ئاستا.
ئىشىكى يوق، قۇيۇن پىرقىرار،
خارەت[1] شۇنداق ئەتكەنمۇ باشتا؟

ئوقۇپ يەنە كونا ناخشىنى،
باھار چۈشەپ ياتار بىر يىگىت.
تۇمان پۈركۈپ تۇرغان تەقدىرى -
تەتۈرسىگە قويۇلغان چېكىت!

2002 - يىلى 1 - ئاي -

---

① خارەت — ياغاچچى.

سەھەر

قىز لېۋىدەك رەڭلەنسە ئۇپۇق،
كۆلۈمسىرەر بوشلۇقلار ئوماق.
ئۆز بەختىنى ئىزدەپ زېمىندىن،
قۇياش يۈرەر تېرىپ تۆت قۇلاق.

يايلاقلاردا تاقلىسا كېيىك،
ئورمانلاردا ياڭرايدۇ «ئۇشاق».
نۇر قوينىدا نۇردەك ئۆزىراپ،
بارخانلارنى چۇشەيدۇ بۇلاق.

باھار

چاپىنىنى سېلىپ ئەتىگەن،
بالىلارمۇ تاشلىدى تۇماق.
تاتلىققىنە كۈلۈپ تەبىئەت،
قىز چېھرىدەك تۇرىدۇ ئۇماق.

سايرىشىنى ئاڭلاپ تورغاينىڭ،
يىغىسىدىن توختىدى بوۋاق.
ناخشا ئېيتسا پادىچى بالا،
لىرىكىغا كۆمۈلدى شىۋاق.

ئايرىلغاندا ياردىن

ئايرىلىشنىڭ ئوتلىرى كاۋاپ قىلغاچ يۈرەكنى،
پىراقىڭدا ئۆرتىنىپ، تولغىنىمەن يىلاندەك.
چىقالمايمەن تالاغا، قىيىپ ئەمدى باشلىرىم،
تەمبەل ئىدىم ئەسلىدە خۇددى سادىر بوۋامدەك.

مۆلدۈر سوققان مايسىدەك يېتىپ كەتتىم ھالسىراپ،
ئۈنلىمەيدۇ قەپەستە يېتىمسىرەپ كەپتىرىم.
ئوقاي دېسەم باشقىدىن ساڭا يازغان قوشاقنى،
نېمە بولدى ئاھ بۈگۈن ئېچىلمايدۇ دەپتىرىم.

مۇزلاپ تۇرار ئىيۇلدا پۇت - قوللىرىم ئۇيۇشۇپ،
ئىنسان كىرمەس ئاي يىللاپ ئاشۇ كونا ئۆيۈمگە.
چاڭقاپ كەتتىم، نىگارىم، ئىچەي دېسەم ئامال يوق،
بۇلغىنۋەتتى كۆلچەكنى قوڭغۇز چۈشۈپ سۈيۈمگە.

نەلەرگىدۇر يوقالدى، كۆيۈپ باققان ئاسلىنىم،
ئايرىلغاندا ياردىن ئىشلار تەتۈر كېلەمدۇ؟
يامغۇر چۈشەر تاراسلاپ كىرىۋالسام گەمىگە،
ئېيتقىن، نىگار، ئاشىقلىق شۇنداق سەرسان يۈرەمدۇ؟

2002 - يىلى 1 - ئاي.

سوغۇق كېچە

سوغۇق كېچە مەن تەنها ئايلىنىمەن نىگارىم،
ئۆكسىمەكتە دىلىمدا قۇرۇپ كەتكەن ئارمانلار.
«بىز تونۇشقان جاي ئۇ» دەپ يېقىنلاشسام ئۇمىدتە،
ھېچ قويىنغا ئالمىدى ياتلاشقاندەك ئورمانلار.

يۇلتۇز ئۇچۇپ، تولۇن ئاي نەلەرگىدۇر يوقالغان،
ئاڭلانمايدۇ ئىتلارنىڭ قاۋاشلىرى قۇلاققا.
قولاشمايدۇ قوللىرىم سەرەڭگىنى ئالغىلى،
نېمە بولدۇم ئاھ بۈگۈن، ئايلاندىممۇ چولاققا؟

شىلەپەمنى ئۇچۇرۇپ ئېلىپ كەتتى شىۋىرغان،
تۆكۈلمەكتە بېشىمغا قار ئۇچقۇنى لەپىلدەپ.
كۆرۈنگىنى كۆزۈمگە غۇۋاغىنە بىر چېكىت،
چىدىغۇسىز ئازابتا تولغىنىمەن ئېسەدەپ.

سوغۇق كېچە مەن تەنها ئايلىنىمەن نىگارىم،
بىر تېمى يوق ئۆيۈمنىڭ، قايتىپ كەلگۈم كەلمەيدۇ.
پىلىلىك سىلىپ نەچچە رەت ماي قۇيسامموٴ چىراغقا،
نېمە ئۈچۈن بۇ چىراغ ئوت ياقساملا كۆيمەيدۇ؟

2001 ـ يىلى 12 ـ ئاي.

باللارچە ساداقەت

«دوستۇم» دېسەڭ ئالدىنىپ، ئۆرۈك پىشقان باغلاردا،
دوست بولۇشتۇق دەپتىمەن، ئىككى دۇنيا ـ قىيامەت.
«يېقىنلاشما تۇلكىگە چىشلىۋالار قولۇڭنى»
دېسە، ئېرەن قىلمايلا يۇرۇپتىمەن، جامائەت.

مانا ئەمدى چۈشەندىم، تالاي قېتىم پۇتلىدىڭ،
كۈلۈپ يۇرسەم هاياتتا، كېسەل تەگمەي سالامەت.
«مەبلەغ سالغىن شېرىك» دەپ ئىچى قۇرۇق كانلارغا،
تارتىۋالدىڭ قولۇمدىن، تەگسە بىر ئاز دارامەت.

بىتاب بولۇپ يىقىلسام، يوقلاش تۇگۇل، رەستىدە ـ
سېغىز خاندەك سايراپسەن، بولۇپ خۇشال كارامەت.
ئۆلۈپ كەتسەم ناۋادا، نامىزىمنى باش بولۇپ،
ئۆتۈمەكچى بولۇپسەن، ئالماي تۇرۇپ تاهارەت.

شاراب قۇيساڭ بەزمىدە، تۇتۇپ ماڭا تاماكا،
چۈشۈپتىمەن دامىڭغا، بىلسەم ئەمدى ـ ئالامەت.
ياتلاشقاندەك ئۆزۈمدىن، ئۇهسىنىمەن تاڭلاردا،
قاچانلاردا يوقىلار، ماڭا چۈشكەن تالاپەت.
ئىلتىجا قىپ تەڭرىگە يازدىم ئاخىر لىرىكا،
قۇرۇپ كەتسۇن مەندىكى باللارچە ساداقەت.

2001 ـ يىلى 12 ـ ئاي.

توۋا قىلدىم

توۋا قىلدىم سەن بىلەن تونۇشقانغا، نىگارىم،
ئۆز - ئۆزۈمدىن مەن بۇگۇن قالدىمغۇ بەك ئەنسىرەپ.
شۇركۇنىدۇ بەدىنىم، كۆرسەم ئەگەر ئەپتىڭنى،
«ماڭغىن» دېسەڭ ئالدىڭدا، ماڭالمايمەن تەمتىرەپ.

ئاۋازىڭنى ئاڭلىسام، جىغىلدايدۇ يۈرىكىم،
ۋارقىرايمەن، ئۇخلىماي قارا بېسىپ قالغاندەك.
يىقىلىمەن سەل تۇرۇپ، قارا قورساق بۇلاڭچى -
توقماق بىلەن كاللامغا تۇيۇقسىزلا سالغاندەك.

پۇت - قولۇمدا جان قالماس، يېقىنلاشساڭ يېنىمغا،
تۇتۇلىدۇ زۇۋانىم ئالۋاستىنى كۆرگەندەك.
ئۆۋدىن قاچقان كېيىكتەك توختىماستىن قاچىمەن،
ئاھ، مەن تۇرغان زېمىننى توپان بېسىپ كەلگەندەك.

يالغان كۇلۇپ بەزلىمە، تېڭىپ بولماس سۆيگۇنى،
قولتۇقلىشىپ سەن بىلەن يۈرەلمەيمەن، بىلىپ قال!
بىخلانماپتۇ دىلىڭدا، مېھىر - ۋاپا ئۇرۇقى.
ئازدۇرالماس سازلىرىڭ، مەيلى قانداق كۈيگە چال!

توسما ئەمدى يولۇمنى، ساڭا قالسۇن ئۆيلىرىم،

سەن ئوينىغىن بەزمىدە، يالغۇز كەلگەن جۇۋاندەك.
ماڭا چۈشكەن پىراقلار، باشقىلارغا چۈشمىسۇن،
ئۆتۈپ كېتەي «بويتاق» لا تاھىر تالىپ بوۋامدەك.

2001 - يىلى 12 - ئاي-

ياداڭغۇ بالا

1

ئاياغ مايلاپ قىستاڭ كوچىدا،
ئولتۇرىدۇ ياداڭغۇ بالا.
كۆزلىرىدە ئۈمىد ئۇچقۇنى،
ئاھ، كاچكۇلدەك بولسىمۇ تالا.

چوتكا تۇتۇپ قەلەم ئورنىدا،
كىچىك تۇرۇپ ئېگىلدى بېلى.
توڭلىغاندەك قىلمايدۇ بەلكىم،
سەزمەس بولۇپ قالدىمۇ قولى؟

شۇنداقتىمۇ بىچارە بالا،
«تىجارەت» كە ماڭىدۇ سەھەر.
جەسەتلەردەك كۆرۈنەر ئاڭا،
موھتاجلىقتا ئەسنىگەن شەھەر.
«توۋا» دەيسىز چىشلەپ ياقىنى،
ئۆتمۈشىنى سورىسىڭىز ئەگەر.

2

كۇلدۇرەتتى كۆيۈمچان ئانا،
قۇچىقىدا پەپىلەپ ئۈنى.
ئوينىتاتتى مېھرىبان دادا،

باغچىلاردا يېتىلەپ ئۈنى.

قۇياش سۆيۈپ ئۇنىڭ چېھرىگە،
كېيىك كەبى يايرىغان خۇشال.
باشلىرىغا تۆكۈلۈپ يۇلتۇز،
زىننىقىدا تۇنىگەن ھىلال.

قىرىشقاندەك پىشكەللىك ئاڭا،
ئاھ، ئۇزاققا بارمىدى بۇ ھال.
قاراڭغۇدا قالدى بىردىنلا،
تۇيۇقسىزلا بولغاندەك زاۋال.

توك سوقۇپلا كەتتى ئانىسى،
سەككىز ياشقا توشمىغان يىلى.
كۆز ياشلىرى تۆكۈلدى تارام،
مايسا تۇرۇپ داغلاندى دىلى.

ئانىسىنىڭ يىلى توشمايلا،
يالغۇز قالدى ئۆيدە ھەر كۈنى.
مەست كەلگەچكە دادىسى دائىم،
سۆيەلمىدى ئەركىلەپ ئۇنى.

ھاراقلارغا چىلىنىپ دادا،
بالىسىغا بۆلمىدى كۆڭۈل.
كىتاب ـ دەپتەر ئېلىپ بەرمىدى،
مەكتىپىگە ئاپىرىش تۇگۇل.

هاراق دىسە چاپتى شۇ دادا،
ئۆيلەنسىمۇ ياش بىر سەتەڭگە.
«ئالدىراپ» لا كەتتى ئىيۇندا،
مەستلىكىدە چۈشۈپ ئۆستەڭگە.

قوزىچاقتەك قالدى تەمتىرەپ،
ئون بىر ياشقا توشمىغان بالا.
ئىيۇلدىمۇ سەزمىدى باھار،
ئوت پۈركەپلا تۇرسىمۇ دالا.

3

يۈز قىرىق سوم نەپىقە پۇلى،
بالا ئۈچۈن بولمىغاچ نىسىپ.
تۆلىيەلمەي ئوقۇش پۇلىنى،
ئۇ يىغلايدۇ بوينىنى قىسىپ.

يالغۇز قالسىمۇ ئۆگەي ئانىغا،
پەرۋاسىزلا يۈرمەكتە ئەنە.
تەك كىچىدە كېلىپ تانسىدىن،
قاپاق تۈرۈپ دوق قىلار يەنە.

ۋارقىراشتىن قورقۇپ تىترەپ،
قورسىقى ئاچ ياتار تولغىنىپ.
ئېلىنىپلا كىرپىكى بەزەن،
«ئانا، نان» دەپ كىتەر ئويغىنىپ.

ئۆز ئۆيىگە كىرەلمەي بەزى،
كوچىلاردا يۈرەر تەمتىرەپ.
كەچ كىرسىمۇ، كەلمىسە بالا،
ئۆگەي ئانا كەتمەس ئەنسىرەپ.

ئانىسىنى چۈشەپ ھەر كۈنى،
بالا يىغلار تۇپراقنى سۆيۈپ.
ۋاقىتسىزلا توزىدى ئىسىت،
خورلۇق ئىچرە تېپىرلاپ يۈرۈپ.

كەرەلەرنى يادلىماي تۇرۇپ،
باشلانغۇچنى «پۈتتۈردى» چالا.
ئاياغ مايلاپ يۈرەر ئاشۇنداق،
يېلىڭ كىيىم، ياداڭغۇ بالا.

2001 - يىلى 12 - ئاي.

قۇياش لىرىكىسى

ئوخشاتساقمۇ قۇياشقا، ئانىلارنى ئۇلۇغلاپ،
شۇ قۇياشنى ئانىلار تۇغۇپ قويغان ئەسلىدە.
سۆيگۈ بېرىپ، نۇر بېرىپ ئۆز قوينىدا چوڭ قىلغان،
بوۋاقلارنى پەپىلەپ ئۆستۇرگەندەك يەسلىدە.

دادا دېگەن قۇياشقا مەدەت بەرگەن، كۈچ بەرگەن،
شۇڭا قۇياش ھەر كۈنى ئۇپۇق يېرىپ پارلايدۇ.
دادا دېگەن تۈۋرۈكى ھاياتلىقنىڭ بىلسىڭىز،
يۈرىكىدە ئۇنىڭكى پولات كۆيۈپ قاينايدۇ.

يول مېڭىشنى قۇياشقا ئۆگەتكىنى مۇئەللىم،
مېڭىپ قۇياش ھەرزامان ھېرىپ، چارچاپ، تالمايدۇ.
تۇتاش مەڭگۈ يىلتىزى كائىناتقا، زېمىنغا،
نۇر چاچىدۇ، ھەرگىزمۇ يېرىم يولدا قالمايدۇ.

تۇغۇلىدۇ ئۇ يەنە ياخشىلىقتىن - سۆيگۈدىن،
قۇياش دېگەن ئاشۇنداق كۈيلىگەنگە تۈگىمەس.
قۇياش دېگەن تەڭرىنىڭ بىزگە بەرگەن جەننىتى،
قۇياش باركى يانۋارمۇ بىزگە سوغۇق بىلىنمەس.

2002 - يىلى 17 - ئاپرېل.

بىز يۈرەيلى بۇرۇنقىدەك سۆيۈشۈپ

ئېسىڭدىمۇ ئاشۇ گۈزەل مىنۇتلار،
يۈرەتتۇققۇ چىمەنلەردە سىردىشىپ.
ئۆتسە بىر كۈن كۆرۈشەلمەي ئىككىمىز،
كېتەتتۇققۇ بوۋاقلاردەك يىغلىشىپ.

ئاخشاملىرى ئايغا قاراپ ئولتۇرسام،
قىزغىناتتىڭ قارىمىغىن دەپ مېنى.
ئازاب بىلەن تولغىناتتىم چىدىماي،
كۈندۈزلىرى كۈندىن كۈنلەپ مەن سېنى.

باشقىلارمۇ ھەۋەس بىلەن قارىشىپ،
«خۇدا قوشقان قوشماقكەن» دەپ كۈلەتتى.
بەخت تىلەپ بىزگە ھەتتا قۇشلارمۇ،
باغلار ئارا بىزنى كۈيلەپ يۈرەتتى.

نېمە بولدى بۈگۈن ساڭا بىلمىدىم،
ياكى ئاناڭ سېنى تىللاپ، ئۇردىمۇ؟
گۈل چېھرىڭنى قاپلاپتۇغۇ تۇمانلار،
شەيتان ئەپسۇن ئوقۇسا گەر يۈردىمۇ؟

ئۇنداق بۇتناپ يۇرمە ئەمدى مېنىڭدىن،
چىن سۆيگۈگە قۇرت چۈشۈپ قالمىسۇن.
بىز يۇرەيلى بۇرۇنقىدەك سۆيۈشۈپ،
ئارىمىزدىن دۈشمەن پايدا ئالمىسۇن.

1994 - يىلى 7 - ئاي.

كېرەك بولسا گەر ساڭا

ۋىجدانىڭنى نەسلىڭنى سېتىپ يۈرمەي تەڭگىگە،
ياخشىلىقنى ئىزدىگىن ھاياتىڭدا، ئادەملەر.
ئەل قەلبىدە ساقلانسۇن دېسەڭ نامىڭ مەڭگۈگە،
قىيا ئەمەس، يولۇڭدا چىن بېسىلسۇن قەدەملەر.

ئورا كولاپ يۈرمەستىن، بىر قازاندا قاينىساڭ،
بەخت قۇشى ئايرىلماس كېچە ـ كۈندۈز يېنىڭدىن.
روناق تېپىپ قەدەمدە، زەپەر قۇچۇپ ئاينىساڭ،
قۇياش كۆكتە كۈلمەمدۇ پەخىرلىنىپ سېنىڭدىن.

«كۆرەلمەسلىك» كېسەلنى چۆرۈپ تاشلاپ سەن شۇڭا،
ئۆزگىلەرنىڭ ئىشىغا تۇپا ـ توزان سالمىغىن.
يۈرىكىمنى بېرىمەن، كېرەك بولسا گەر ساڭا،
ئۆز پۇشتۇڭنى يىغلىتىپ ھارام پايدا ئالمىغىن.

1997 ـ يىلى 2 ـ ئاي.

تەنها شائىر

خىيالغا بۆلىنىپ ناتىۋان شائىر،
يۇلتۇزغا كۆز قىسىپ ئولتۇرار ئەنە.
مۇڭ باسقان يۈرەكتىن مۇڭلۇق بىر شېئىر،
تىزىلار قۇرلارغا ياش تۆكۈپ يەنە.

بۇ مىسكىن شائىرنىڭ قەلىمى بۈگۈن،
يەڭلاڭغۇ شېئىرغا بولدى مۇپتىلا.
چىرمىغاچ دىلىنى يېشىلمەس تۈگۈن،
كۆزىنى يۇلتۇزدىن ئۈزدى شۇندىلا.

شۇ چەكسىز بوشلۇقتىن سۆيگۈ تاپالماي،
ھەسرەتتە بىر قەدەھ ئىچتى تولدۇرۇپ.
تومۇزدا سوغۇقتىن يۈرسە ياتالماي،
يۇلتۇزمۇ يوقالدى، تەنها قالدۇرۇپ.

1997 - يىلى 3 - ئاي.

مەن شۇنداق ئوۋچى

ئورمانلىقتا ئولجا ئىزدەپ ھەر كۈنى،
جەرەن بىلەن بۆركۈت ماراپ ياتىمەن.
ئوق چىقارسا باشقا ئوۋچى، چاندۇرماي،
مىلتىق ئەمەس پوجاڭزىنى ئاتىمەن.

ئاڭلانغاندا ۋىچىرلىشى قۇشلارنىڭ،
ئۇۋىسىنى ئىزدەپ شۇئان چاپىمەن.
توشقان چىقسا يولۇاس كۆرۈپ مەن ئۇنى،
مىلتىقىمنى تاشلاپ بەدەر قاچىمەن.

گەر يولۇقسا ئۆزگىلەرنىڭ ئولجىسى،
ھودۇقماستىن خۇرجۇنۇمغا سالىمەن.
«مەرگەن» دېگەن ئاتىقىم بار بىلسىڭىز،
ئوق چىقارماي بۆركۈتنىمۇ ئالىمەن.

1997 ـ يىلى 11 ـ ئاي.

تېپىرلايدۇ يۈرىكىم

ئانىسىدىن ئايرىلغان قوزىچاقتەك تەلمۈرۈپ،
قۇياش سۆيگەن تاغلاردىن سېنى ئىزدەپ يۈرىمەن.
گەر چېلىقسا جىرادىن مەۋھۇم ئىزلار كۆزۈمگە،
ئۇچرىغاندەك تۆت قولاق شۇ تۇپراقنى سۆيىمەن.

ئىز بېسىپمۇ تاپالماي قايتقىنىمدا ئۇھسىنىپ،
بۇلۇتلارمۇ مەن ئۇچۇن يامغۇر تۆكۈپ يىغلايدۇ.
تولا ئىزدەپ ھالسىز مەن ئۇچۇپ يۈرگەن غازاڭدەك،
قانداق قىسمەت كەلدىكىن تەنھا ھايات قىينايدۇ.

كۆككە قاراپ كېچىسى كىرپىك قاقماي ئۆتىمەن،
بىلەلمىدىم يۇلتۇزۇم كۆرۈنەركىن قاياقتا.
ئاھ سىردىشىپ ئاي بىلەن شېرىن خىيال سۈرىمەن،
تېپىرلايدۇ يۈرىكىم سېغىنىش ۋە ئازابتا.

زەينەپ ئىزدەپ يۈرگەندەك كاككۇكنى توختىماي،
قايدا بولساڭ مەن سېنى چوقۇم ئىزدەپ تاپىمەن.
شاھىت بىزنىڭ سۆيگۈگە ئاشۇ قېرى توغراقمۇ،
ۋەسلىڭ ئۇچۇن چۆللەردە توسۇن تايدەك چاپىمەن.

1998 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

تۈن بالىسى ـ يالماۋۇز بالا

(تۈن بالىسى — ئەبەيدۇللا ئىبراھىمنىڭ «داغ» رومانىدىكى نىياز ھېكىم بەگ)

تۈن بالىسى ـ يالماۋۇز بالا
ئەقىل ـ ھوشى بولغاچقا چالا.
پەرغانىلىك كەلسە باستۇرۇپ،
مېھمان قىلدى سويدۇرۇپ كالا.

تۈن بالىسى ـ يالماۋۇز بالا،
مىجەز ـ خۇلقى بولغاچقا ئالا.
نان بەرگەننىڭ كېسىپ قولىنى،
گۇلخان يېقىپ ئويىندى ساما.

تۈن بالىسى ـ يالماۋۇز بالا،
دىلى ئۇنىڭ كۆمۈردەك قارا.
خوتەنلىكنى داغدا قالدۇرۇپ،
يۈرىكىنى ئەيلىدى يارا.

تۈن بالىسى ـ يالماۋۇز بالا،

ئانا يۇرتقا ياغدۇردى بالا.
دېگەنلىرىم رىۋايەت ئەمەس،
ئىشەنمىسەڭ كىتابقا قارا.

1998 - يىلى 12 - ئاي.

گۇمان

كۆيۈپ قالساڭ گۈزەلگە، ئويلاپ باققىن ياخشىراق،
ئۇمۇ ساڭا دىلىدىن ئاشىق بولۇپ يۈرەرمۇ؟
پەرھات بولساڭ، ۋاز كېچىپ گۈلىستانلىق باغلاردىن،
ئاھ، گىياھسىز تاغلاردا سېنى سۆيۈپ يۈرەرمۇ؟

ئەقىدەڭنى ئۇلۇغلاپ، ساڭا دىلدىن تېۋىنىپ،
كۆيۈپ سېنىڭ ئوتۇڭدا سۇلىرىڭدا ئاقارمۇ؟
گەر يولۇقساڭ خەتەرگە، شەپقەت تىلەپ تەڭرىدىن،
«ئاھ جېنىم» دەپ تۇپراققا يۈرىكىنى ياقارمۇ؟

ئازابلانساڭ سەنەمدەك، چاھارباغقا سولىنىپ،
سېنىڭ ئۈچۈن يىراقتىن ئۇچۇپ شۇئان كېلەرمۇ؟
رەقىب كەلسە ئالدىغا، چېپىپ ئۇنى قىلىچتا،
زەپەر قۇچۇپ غېرىبتەك كۈلۈشنىمۇ بىلەرمۇ؟

گۇمان تولا ۋە لېكىن ئىزتىراپتا قوش يۈرەك،
سۆيگۈ دېگەن ئاشۇنداق ئازاب بىلەن پۈتەرمۇ؟
ئىشىنەلمەي قىز - يىگىت سۆيگۈسىگە ئۆزىنىڭ،
قىرىق ياشقا كىرسىمۇ توي قىلالماي ئۆتەرمۇ؟

كېلەلمىسەڭ يېنىمغا

كەتتىڭ يىراق، قايتىپ كېلەلمەسەن يېنىمغا،
تۈڭلۈكۈڭنى ئېتىۋەت، زۇكام تېگىپ قالمىسۇن.
يېگۈڭ كەلسە زاغرىنى يېزىپ قويغىن ئىلچى دەپ،
نان ياقمىغىن بىر جانغا، بىلەكلىرىڭ تالمىسۇن.

كۆرۈپ قالساڭ ئاخشىمى، بۇلۇت سوققان يۇلتۇزنى،
ئۆز ـ ئۆزۈڭدىن شۇركۇنۇپ «ئاھ تەڭرىم» دەپ يىغلىما.
ئويلاپ باققىن قۇياشسىز قاچان باھار چىللىغان؟
تەقدىرىڭدىن ئاغرىنىپ، زىمىستاننى تىللىما.

كىرىپ قالسا چۈشۈڭگە نۇزۇگۇمنىڭ چاچلىرى،
باشقىلارغا بىلدۈرمەي بارمىقىڭنى ساناپ باق.
سەۋدا قىلسا ئايرىلىش، چىشلەپ تۇرۇپ لېۋىڭنى،
پالتا ئېلىپ قولۇڭغا ئەقىدەڭنى چاناپ باق.

مەنزىل يىراق ناۋادا كېلەلمىسەڭ يېنىمغا،
خەت چىشلىتىپ ئاغزىغا كەپتىرىڭنى قويۇپ بەر.
قار ئۈستىدە ئېچىلغان قار لەيلىسى ئەمەسمۇ،
پورەكلىسۇن يېشىڭدا، ئۆزۈڭ تىككەن نېلۇپەر.

2002 ـ يىلى 8 ـ ئاي.

نىيە

رىۋايەتتە ھاۋا ئانامنىڭ،
توقۇلغانكەن سەندە كۆينىكى.
يارىلىشتا خىزىر بوۋامنىڭ،
سەن ئىكەنسەن ئالتۇن چەينىكى.

تونۇلغانكەن جاھانغا بىلسەم ـ
سەندە كۆكلەپ تارىم يۇلغۇنى.
يۇلتۇزى شۇ «خوتەن» دېگەنىنىڭ،
ئالقىنىڭدا پارلاپ تۇرغىنى.

ئوغۇزخانىنىڭ ئاتلىرى سەندە،
ئايلانغانكەن ئۇچار گىلەمگە.
شاۋاز كەلسە قوغلاپ، تاغلىرىڭ
پاناھ بولغان غېرىب ـ سەنەمگە.

«نىران» دېسە بولۇپ بىقارار،
ئاشىق ئىكەن چاڭئەن قىزلىرى.
تارىخىڭنى تۇرار ئەسلىتىپ،
چېچەكلىگەن بۆرە ئىزلىرى.

«خەننامە» دە سۆزلەنگەن تۇزۇڭ،
چىللاپ كەلدى يىراقتىن مېنى.
سەن بىلمىزىم، ئانا دىيارىم،
تۇيغۇم ياشتەك سۆيمەكتە سېنى.

2002 ـ يىلى 7 ـ ئاي.

يېڭى يىل نەزمىسى

گۈللەرگە پۈركىنىپ كەپتۇ يېڭى يىل،
جەننەتنىڭ ھۆسنىدىن ئالغاندەك ئەنداز.
شادلىقتا چۆمۈلۈپ سۆيۈنگەچكە دىل،
قۇتلۇقلاپ يولىغا سالدىم پاياندار.
قاپلىغاچ دىلىمنى بىر ئىللىق سېزىم،
باھار بوپ تۈيۈلدى ماڭا بۇ ئاياز.

چۈنكى مەن يىللارنى ئۇزاتتىم دائىم،
ئەجرىمدىن بوينىغا زەر تۇمار ئېسىپ.
بەيگىدە يىللارنى ھەيرەتتە قويۇپ،
ئات سالدىم مەنزىلگە داۋانلار ئېشىپ.
ناخشامنى ياڭرىتىپ ئۆتتۇم مەن شۇنداق،
يىللارنىڭ قوينىدا پارلاق يول ئېچىپ.

مەن شۇنداق ئۇزاتقاچ كونا يىللارنى،
يېڭى يىلى شادلىقى دىلىمدا پەۋەس.
قوينىدا قۇت تېپىپ، زەپەر قۇچۇشقا،
يېڭىچە كۈچ بېرىپ قوزغىدى ھەۋەس.
بۇ يىلمۇ ئۇتىمەن «يورغا يىللار» نى،
ئەل - يۇرتۇم يولۇمدا بولغاچ ھەمنەپەس.

1988 - يىلى 12 - ئاي.

مېنىڭ ناخشام

ھېسقا باي، تىرىشچان، ئۈمىدلىك ياشمەن،
توسالماس يولۇمنى ھېچقانداق داۋان.
تاغ كەبى تەۋرەنمەس بولغاچ ئىرادەم،
مۇشكۇلات ئالدىدا غالىبمەن ھامان.

ياستۇققا باش قويۇپ تىلەپ بەختىمنى،
«خۇداغا شۈكرى» دەپ يۈرمەيمەن زىنھار.
ئەجرىمدىن ۋەتەنگە چاچقۇلار چېچىپ،
ئىجادتىن بوينۇمغا ئاسىمەن زۇننار.

1989 ـ يىلى 1 ـ ئاي.

ئەمگىكىم

شۇ قەدەر سۆيۈندى قەلبىم شادلىنىپ،
شەھەرنىڭ يېقىملىق پەيزىنى سۈرۈپ.
ھېسلىرىم ئۆركەشلەپ ئاقتى دەريادەك،
جەننەتتەك باغ ئارا گۈللەرنى كۆرۈپ.

شۇ گۈللەر قەلبىمنى قىلدى مەھلىيا،
سۈبھىدە ئېچىلىپ چاچقاچقا پۇراق.
گۈلزارغا كەچقۇرۇن كەلسەم قايتا مەن،
پورىكى تۆكۈلۈپ كېتىپتۇ بىراق.

ئۆكۈنۈپ تۇرسامەن گۈلنىڭ يېنىدا،
دىلىمنى يورۇتۇپ ئۆتتى بىر خىيال:
شۇ گۈلدەك توزۇيدۇ ئادەم ئۆمرىمۇ،
«ئۆمۈر ئۇ ئاتقان ئوق» دەپ يازغان بىلال.

شۇ خىيال ئىلكىدە دېدىم ئۆزۈمگە،
تاڭ سەھەر گۈلىدەك چاچاي خۇش پۇراق.
كەتسەممۇ كۆز يۇمۇپ ئۇشبۇ دۇنيادىن،
ئەمگىكىم گۈل كەبى توزۇمىسۇن بىراق.

1989 ـ يىلى 5 ـ ئاي.

بۇزۇلمايدۇ دوستلۇق ئەبەد

قوشكىزەكتەك ماڭدۇق سەپەردە،
بىزگە ياتتۇر بۇگۈن دە تالاش.
ياياق قالساق بىرسىمىز چۆلدە،
كېلىپ شۇئان قىلىمىز ھاپاش.

رىتىمداشتۇر يۈرەكلەر بۇدەم،
بىز بولۇشتۇق «مەڭگۈلۈك» ئاداش.
بۇزۇلمايدۇ دوستلۇق ئەبەدىي،
مەنزىلىمىز ئۇپۇققا تۇتاش.

ئىناقلىقتىن سۆيۈنۈپ ھەتتا،
ھاياجاندا كۈلىدۇ قۇياش.
تىنىقلاردىن تۆكۈلەر سۆيگۈ،
مەۋجۇت ئەمەس بىزدە ياتسىراش.

1998 - يىلى 5 - ئاي.

بايرام شادلىقى

بايرام بۈگۈن، بارچە چىرايدا
پارلىماقتا قۇياش جىلۋىسى.
خۇشاللىقتا ئۇتلۇق يۈرەكتىن
ئۇچقۇپ چىقتى شادلىق كۈلكىسى.

تاتلىققىنە كۈلۈپ بوۋاقلار،
چىللاپ كىردى خىزىرنى ئۆيگە.
ئاھ، سەكسەنگە ئۇلاشقان بوۋاي
ناخشا ئېيتىپ، قوشۇلدى كۈيگە.

سۇبھى بىلەن باشلانغان ناۋا،
ئايدىڭ كەچتە چىقتى ئەۋجىگە.
مومايلارمۇ ئوينىسا ئۇسسۇل،
ئاي - يۇلتۇزلار كەلدى پەتىگە.

بايرام بۈگۈن يۇرتۇم قوينىدا،
بەخت بىزنى سۆيدى قۇچاقلاپ.
كائىناتنى سېلىپ لەرزىگە،
ھاياجاندا كۈلدۇق قاقاقلاپ.

1989 - يىلى 10 - ئاي.

ئوغلۇڭمەن

ئەي ئۇلۇغ ۋەتىنىم — سۆيۈملۈك ئانا،
قۇياشتەك نۇر تۆكۈپ ئاچتىڭ كۆزۈمنى.
چىمەنزار بېغىڭدا يايرىسام يانا،
ئاھ — سەلكىن شامىلىڭ سۆيدى يۈزۈمنى.
ۋۇجۇدۇم شادلىقتىن يايرىدى مانا،
«ۋەتەن» دەپ باشلىسام يۈرەك سۆزۈمنى.

ئانىلىق مېھرىدە باققاچ سەن ماڭا،
قوينىڭدا قۇت تاپتى ياشلىق باھارىم.
چىن سۆيگۈ كۆيۈمنى ئاتىدىم ساڭا،
ئوغلۇڭمەن ۋاپادار، ئەزىز دىيارىم.
ئالايسا رەقىبلەر پارتلايمەن ئاڭا،
ۋەتىنىم بۇ مېنىڭ ياشاش مىزانىم.

1993 - يىلى 9 - ئاي.

ساختىپەز

ئۆيىڭىزنى «ئالتۇن» دا ئەتتىڭىزمۇ، ساختىپەز،
يالغان سۆزلەپ مەقسەتكە يەتتىڭىزمۇ، ساختىپەز؟

باشقىلارنى ئالداشتىن ئاتتىڭىزغا ئۆتۈپسىز،
ساپ ۋىجداننى يارماقىقا ساتتىڭىزمۇ، ساختىپەز؟

ئاڭلىغۇدۇق «ئۆلدى» دەپ، يەنە ھايات يۈرۈپسىز،
ئۇ دۇنياغا يالغاندىن كەتتىڭىزمۇ، ساختىپەز؟

ئەلنىڭ كۆزى ئەللىكتۇر، چۈشەنمەمسىز، ئەي نادان،
كۆلا بىلەن ۋاگوننى چاتتىڭىزمۇ، ساختىپەز؟

رەسۋا بولۇپ ئاخىرى توزۇپ كەتتىڭ ئارىدىن،
تەگسىز قارا پاتقاققا پاتتىڭىزمۇ، ساختىپەز؟

1994 ـ يىلى 4 ـ ئاي.

مارتتا كۆرگەن تەتۈر چۈش

8 ـ مارت

هاپاش قىلىپ قۇياشنى بۈگۈن،
مۈز داۋاندىن ئۆتتۈم ھاسىراپ.
سوغۇقىنە كۈلۈپ ھىلال ئاي،
قىچىپ كەتتى مەندىن ياتسىراپ.

ئۆتتۈۋېلىپ «داۋان» دىن قۇياش،
توختىغۇالدى تارتسامىۇ كۈچەپ.
تەتۈرسىگە پىرقىراپ ئالەم،
زامان ئاخىر بولدىمۇ ئەجەب.

21 ـ مارت

كىرپىكىمدە قاتماقتا قىرو،
ھۆركىرەيدۇ بۈگۈن شىۋىرغان.
ئۆچۈپ قالغان مەشىنىڭ ئوتىمۇ،
ئاھ، چىرايىم سوغىدىن تاتارغان.

پۇت ـ قوللىرىم ئۇيۇشۇپ بۇ دەم،
يۈرىكىممۇ مۇزلىدى مانا.

«نورۇز» دېگەن قانداق كۈندى - ئۇ؟
ماڭا ئېيتىپ بەرسەڭچۇ، ئانا.

22 - مارت

يۈتكەپ كېلىپ ئوكيانىنى ئۆزۈم،
ئىچەلمىدىم ئۇندىن بىر يۇتۇم.
ئېلىنماقتا قەدىمىم تەتۈر،
ساق تۇرسىمۇ بىر جۈپ قول - پۇتۇم.

ھەممە ياقتا توپان بالاسى،
كۆرۈنمەيدۇ بارخانلار بۈگۈن.
ئاھ، سەكراتتا ياتىمەن «سۇ» دەپ،
قۇرۇق تۇرار يېنىمدا چۆگۈن.

1998 - يىلى 3 - ئاي.

سەھرادا باھار

باھار بىلەن ئويغىنىپ زېمىن،
گۈل - چېچەككە پۈركەندى دالا.
يېنىككىنە تەۋرىنىپ ئورمان،
قۇش كۈيىگە ئويىنىدى ساما.

گۈزەللىككە تويۇنغان سەھرا،
قۇياش كۆكتە كۈلىدۇ تاتلىق.
ھەر تىنىقتىن تۆكۈلۈپ شېئىر،
جىلۋە قىلار بۇ يۇرتتا شادلىق.

1998 - يىلى 4 - ئاي.

سەھرادا سەھەر

ئۇپۇق يىرىپ پارلىسا قۇياش،
كېپىنەكلەر ئوينايدۇ ئۇسسۇل.
خەندان ئۇرۇپ سايرىسا قۇشلار،
ئاھ، شادلىنىپ كۈلىدۇ سەھرا،
باش باھاردا ئالغاندەك ھوسۇل.

ئېتىزلىقتا ناخشا ساداسى،
سەھرا دېگەن گۈزەل شۇ قەدەر.
ھاياتلىقمۇ گۈللەيدۇ تەردە،
بېھىش دېگەن كېلىدۇ بۇ يەردە،
ئەنە شۇنداق سەھرادا سەھەر.

1998 ـ يىلى 4 ـ ئاي.

كۆلەرمەن بەلكىم

خىيال قىپ نىگارنى كۆلەرمەن بەلكىم،
تۆگۈلۈكتىن قار گۈلى چۈشسە ئۆيۈمگە.
دېكابىر باھارنى تۇغار ئېھتىمال،
جور بولسا بىر توپ قۇش سەرسان كۆيۈمگە.

خىيال قىپ نىگارنى كۆلەرمەن بەلكىم،
بارخانلار قوينىدا بىخلانسا قۇياش.
بۇلۇتلار بارمىقى توسسىمۇ ئاينى،
يەنىلا لەززەتلىك ئازابلىق ياشاش.

خىيال قىپ نىگارنى كۆلەرمەن بەلكىم،
چېكىلسە دېرىزەم سوغۇق شامالدا.
قۇياشنىڭ باغرىدىن ئۇچۇپ كەلگەن قۇش،
باقماقتا ھەيران بوپ سۆسىز ئارالغا.

1998 - يىلى 9 - ئاي.

ماۋزۇسىز

ياتلاشقان بارماقلار ئۇچراشقان ئاخشام،
تولغىنىپ ئىگرىدى يىغلاڭغۇ تىلەك.
سۆيۈشلەر مەنىسىز، لەۋلەرمۇ سوغۇق،
ئاداققى تىنىقتا توڭلىدى يۈرەك.

كىرستقا مىخلانغان ئىيسادەك قېتىپ،
بىر تىلسىز مەخلۇققا ئوخشىدى ئەجەب.
ۋەھىمە قاپلىدى ئەتراپنى شۇ چاغ،
ھېچ ئاۋاز چىقمىدى تۇۋلىسا كۈچەپ.

شارسىمان ئۆڭكۈرگە ئۇچۇرۇپ بوران،
شۇ ساتقىن سۆيگۈنى پالىدى يىراق.
ئۇنتۇپلا كەتتىمۇ ئەزرائىل ئۇنى،
ئەلۋىدا، دېدىيۇ ئۆلمىدى بىراق.

1998 ـ يىلى 12 ـ ئاي.

سەھرادا سەنەم

پەرىلەردەك دېھقان قىزلىرى،
ھىلال ئايدەك ئەگىم قاشلىرى.
سەھەردىكى مەيىن شامالدا،
يەلپۈنىدۇ تال ـ تال چاچلىرى.

تولۇن ئايدەك ئۇنىڭ يۈزلىرى،
بالدىن شېرىن، سىلىق سۆزلىرى.
يۈرىكىنى ئوۋلاپ كىشىنىڭ،
ئوتنى ياقار ئاھۇ كۆزلىرى.

شۇڭا بۈگۈن سەھراغا كۆيدۈم،
سەھرادىكى گۈلقىزنى كۆردۈم.
تۇغار ئىكەن سەنەمنى سەھرا،
تاللاپ ئاخىر مەن ئۇنى سۆيدۈم.

1999 ـ يىلى 2 ـ ئاي.

سەھرا يېگىتىگە

تورغايلار زەر چاچقۇ چاچسا يولىغا،
باقىدۇ ھەۋەستە قۇياشمۇ كۈلۈپ.
ئېتىزدا كەتمەننى ئالسا قولىغا،
پەرىمۇ تاك قالار بەستىنى كۆرۈپ.

ئۆزگىلەر بەختىچۈن چېكىپ رىيازەت،
ئۆتىدۇ چىن ھايات پەيزىنى سۈرۈپ.
«بەختلىك بولغىن» دەپ سېخىي تەبىئەت،
قاقاقلاپ كۈلىدۇ مەڭزىگە سۆيۈپ.

1999 ـ يىلى 2 ـ ئاي.

ۋەھىمە

(بۇزۇلۇۋاتقان ئېكولوگىيىلىك مۇھىتنى كۆرۈپ)

ئۇزۇلدىغۇ تارىمنىڭ كۈيى،
تۈيۈقسىزلا يەتكەندەك قازا.
سىيرىلماقتا تاغلار توختاۋسىز،
ئەتراپىغا توپلانغاچ مازا.

قۇم بارخىنى كەلمەكتە قىستاپ،
ھاياتلىققا يۇرگۇزۇپ جازا.
ياش تۆكىدۇ قاقشال توغراقمۇ،
ئانىسىغا ئاچقاندەك ھازا.

لەنەت ئوقار قۇياش يۇلقۇنۇپ،
مەۋجۇداتتا قالمىغاچ ھايا.
ئوت پۇركۇيدۇ ئىنسانغا بۇدەم،
قىزىتمىسى ئۆرلىگەن دۇنيا.

1999 ـ يىلى 6 ـ ئاي .

بولمىسا زاۋال ...

ئارمانلارنى يۇدۇپ تاڭغىچە،
ئۇخلىمايدۇ ئىزغىرىن شامال.
يۇلتۇزلاردىن ئۇزمەي كۆزىنى،
كۈي توكىدۇ بىر ساھىبجامال.

بىراق ئۇنىڭ ئىشقىدا كۆيۇپ،
ئوغۇل يۇرەر تاپالماي ئامال.
ۋىسال قۇچاق ئاچماسمۇ ئاڭا،
قۇياش پېتىپ بولمىسا زاۋال.

1999 ـ يىلى 9 ـ ئاي.

نىلۇپەر ناخشىسى

چۇشۇمدىمۇ نىلۇپەر، ئوڭۇمدىمۇ نىلۇپەر،
مەن تېۋىنغان ۋىناسمۇ، نىلۇپەرنىڭ ئۆزىدۇر.
سۇ ئۈستىدە بىر تەكشى، پورەكلىگەن گۈللىرى،
يەر شارىنىڭ «سۆيگۈ» دەپ، ئۈنۈپ چىققان كۆزىدۇر.

ئايدىڭ كەچتە قارىساڭ، كېلىپ ئۇنىڭ يېنىغا،
يوپۇرمىقى بەئەينى ئوخشايدىغۇ يۈرەككە.
گۈللەر تولا جاھاندا بىر - بىرىدىن قېلىشماس،
لېكىن، تىلىم كەلمەيدۇ نىلۇپەردىن بۆلەككە.

بىلمەك بولساڭ ناۋادا، چىن دىلىمدىن چىققان سۆز
ئەقىدەمنى كۆكلەتكەن، يۈرەك پارەم نىلۇپەر.
تۇتاشمىكىن تومۇرۇم سىرلىق كۆلگە ـ سايرامغا،
دولقۇنلايدۇ ۋۇجۇدۇم، تەكتى بەلكىم نىلۇپەر.

2002 - يىلى 8 - ئاي.

مەسئۇل مۇھەررىرى: مۇھەممەتتۇردى مىرزىئەخمەت
مەسئۇل كوررېكتورى: ھەجەرگۈل تۇرسۇن

نىلۇپەر ناخشىسى

ئاپتورى: ئەنۋەر ھىدايەت

*

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشر قىلدى
(ئۈرۈمچى شەھىرى جەنۇبىي ئازادلىق يولى №348)
شىنجاڭ شىنخۇا كىتابخانىسىدىن تارقىتىلدى
ئۈرۈمچى رېنشياڭ مەتبەئەچىلىك چەكلىك شىركىتىدە بېسىلدى
فورماتى: 787×1029 مىللىمېتىر، 1/32 باسما تاۋىقى: 6.375
2003 - يىل 11 - ئاي 1 - نەشرى
2003 - يىل 11 - ئاي 1 - بېسىلىشى
تىراژى: 1 — 3000
ISBN 7—228—08439—X
باھاسى: 10.00 يۈەن

مۇقاۋىنى لايىھەلىگۈچى: غالىب شاھ

نىلۇپەر ناخشىسى

ISBN 7-228-08439-X

ISBN7-228-08439-X
(民文) 定价：10.00 元